

Eastern Gate Jerusalem

מה שאנחנו מלמדים ועושים

Doyle Davidson

דויל דוידסון

מה שאנחנו מלמדים ועושים

דויל דוידסון

מיניסטריון מי החיים
ת.ד 941925
פלאנו, טקסס 75094-1925
doyledavidson.com

תורת מיניסטריון מי החיים

מה שאנחנו מלמדים ועושים
תורת מינסטריון מי החיים
שים לבך למה שאני אומר, והאדון יתן לך בינה בכל
השנייה אל טימותיאוס ב:ז

השיב להם ישוע ואמר: "תורת אינה שלי כי אם של שולחי. הרוצה לעשות את רצונו ידע אם תורתי מאלהים היא או אם מעצמי אני מדבר " הבשורה על-פי יוחנן ז:ט"ז-י"ז

- I - הכתובים..... 3
- II. אלוהות - שלושה המעידים בשמים..... 3
- א. אלוהים, הא..... 4
- ישוע..... 5
1. ישוע היה אלוהים ויצר את כל הדברים..... 5
2. ישוע רוקן את עצמו מכל כוחות האלוהים שלו והפך לאדם..... 6
3. ישוע הוטל במים ונמשח ברוח הקודש..... 6
4. ישוע לא יכול היה לעשות דבר מעצמו, הוא רק עשה את רצון האב..... 7
5. הוא התפתה בכל נקודה וסבל כאדם..... 7
6. הוא נשא את חטאינו, מחלות, כאבים, קללות וגנאי לשלום שלנו..... 8
7. ישוע נפטר ונטמן, גופו לא ראה שום שחיתות..... 8
8. ישוע הלך לגיהנום..... 10
9. ישוע הועלה מהמתים על ידי האב..... 10
10. ישוע קם לתחייה..... 11
11. ישוע עלה לשמיים ויושב ביד ימין של אלוהים..... 11
12. ישוע הוא הדוגמא שלנו..... 12
13. בישוע כל שלמות מגורי האל..... 13
- ג. רוח הקודש..... 13
- III. האדם ונפילתו..... 15
- IV. הלידה החדשה וחיי הנצח..... 15
- V. הבשורה ויתרונותיה..... 16
- א. בשורת הממלכה..... 16
- ב. סליחה של חטאים..... 17
- ג. פיוס..... 18
- ד. ביטל את החוק..... 19
- ה. הפך לקללה עבורנו..... 20
- ו. עשה יהודים וגויים גוף אחד..... 21
- ז. ישוע מביא שלום..... 21
- ח. הוא נשא את החולי והכאב שלנו..... 23
- ט. שגשוג..... 24
- י. הדם של ישוע..... 25
1. גאולה..... 26
2. הצדקה..... 27
3. צדקנות..... 27
4. קידוש..... 27
- כ. נושאת פרי..... 28
- VI. היסוד: ששת העקרונות..... 30
- א. חזרה בתשובה מעבודות מת..... 31
- ב. אמונה כלפי אל..... 31
- ג. תורת הטבילה..... 33
1. הטבילה של יוחנן..... 33
2. טבילת מים..... 33
3. טבילת המתים..... 35

4. טבילת רוח הקודש 35
- א. חג השבועות, שפיכת רוח הקודש החוצה. 35
- ב. זו מתנה של אלוהים. 36
- ג. הטבילה היא חוויה משנית להינצל, להיוולד מחדש או לקבל את ישוע 37
- ד. רוח הקודש חותמת את הצלה של. 37
- ה. רוח הקודש עשויה להתקבל על ידי הנחת ידיים או לא. 37
- ו. עדויות לטבילה ברוחות הרפאים המדברות בשפות. 38
- ז. טבילה ניתנה לאלו המאמינים בבשורה ומצייתים לאלוהים. 39
- ח. ניתן לבקש את רוח הקודש. 39
- ט. רוח הקודש רק מדברת או מעידה על ישוע, ישוע מפואר. 39
- י. אנחנו לא מתפללים לרוח הקודש. 40
- כ. רוח הקודש מנחמת. 40
- ל. רוח הקודש נותנת שמחה. 41
- מ. רוח הקודש מתעצמת. 41
- נ. רוח הקודש מלמדת. 41
- ס. רוח הקודש מובילה ומדריכה. 41
- ע. רוח הקודש מסמיכה אותנו להיות עדים. 42
- פ. רוח הקודש מוכיחה. 42
- צ. מתנות הרוח. 43
5. טבילת סבל. 43
- ד. נטילת ידיים. 44
- ה. תחיית המתים. 49
1. ישוע הוא התחייה. 49
2. ישוע היה הראשון שקם לתחייה, הפירות הראשונים. 49
3. האב גידל את ישוע מהמתים. 50
4. אחרים גודלו אתו בתחייתו. 51
5. ישוע ישוב מיד לאחר הצרה. 51
6. כולם יקומו לתחייה. 52
7. שני העדים קמים לתחייה. 53
8. הוא יירד מהשמיים והמתים במשיח יקומו ראשונה. 53
9. התחייה הראשונה. 55
10. אחרים המילניום, שאר המתים יקומו לתחייה למשפט. 55
- ו. פסק דין נצחי. 56
1. הנצח הוא ההרגל של אלוהים. 56
2. על מה נישפט. 56
3. ישוע הוא השופט. 59
4. דרגות שיפוט. 61
5. פסק הדין של הזונה הגדולה. 62
6. נישואי הכבש. 62
7. התחייה הראשונה. 62
8. פסק הדין בכס הלבן הגדול בסוף המילניום. 63
9. פסק דין לתגמולים. 64
10. הארור הנצחי, אגם האש, המוות השני. 66
11. פסק דין של שנים עשר השבטים של ישראל. 66
12. פסק הדין של המלאכים. 67
13. השמים החדשים וכדור הארץ החדש. 67

הכתובים

התנ"ך הוא דבר אלוהים בהשראה, תוצר של אנשי קודש זקנים שדיברו וכתבו כשהם נרגשים מרוח הקודש. כמו כן, רוח המשיח העידה בנביאים לפני בוא סבלותיו והחסד שיבוא. כתבי הקודש נשארים לנצח ואינם ניתנים לשבירה. הברית החדשה כפי שניבאה בברית הישנה ותועדה בברית החדשה, אנו מקבלים כמדריך הבלתי-קשור שלנו בעניינים הנוגעים להתנהלות ותורתו. תורתו זו, תורתו של ישוע, לא הייתה שלו אלא של האב.

השנייה אל טימותיאוס: ג

ט"ז : כל הכתוב נכתב ברוח אלהים, ומועיל הוא להוראה, לתוכחה, לתקון, לחנוך במעגלי צדק 17, למען יהיה איש האלהים

משלם, ומכשר לכל מעשה טוב.

הראשונה אל התסלוניקים ב

י"ג: חייבים אנו להודות לאלהים עליכם בכל עת, אחי אהובי האדון, כי מראשית בחר בכם אלהים לישועה בקדוש על-ידי הרוח

ובאמונה באמת;

איגרת פטרוס השנייה א:

כ"א : כי מעולם לא יצאה נבואה על-פי רצון האדם, אלא רוח הקדש הניעה בני אדם לדבר מטעם אלהים.

איגרת פטרוס הראשונה א:

י : את הישועה הזאת חקרו ודרשו הנביאים שנבאו על החסד המיעד לכם.

י"א : הם חקרו מה העת והנסבות שהודיעה רוח המשיח אשר בקרבם, כשהעידה מראש על סבלות המשיח ועל הכבוד והתפארת

שיבואו אחריהן ..

י"ב : ונגלה להם כי לא למען עצמם אלא למענכם שרתו בדברים ההם, אשר כעת השמעו לכם מפי המבשרים את הבשורה ברוח

הקדש השלוחה מן השמים, דברים אשר מלאכים נכספים להשקיף אל תוכם.

תהילים קי"ט

קס ראש-דברך אמת; ולעולם, כל-משפט צדקך.

הבשורה על-פי יוחנן י:

ל"ה : אם הוא אמר 'אלהים' לאלה אשר דבר אלהים היה אליהם - ואת הכתוב אי אפשר להפר

הבשורה על-פי יוחנן ז:

ט"ז: הַשִּׁיב לָהֶם יֵשׁוּעַ וְאָמַר : "תּוֹרַתִּי אֵינָהּ שְׁלִי כִּי אִם שְׁלֵשׁ לִי .

י"ז: הָרֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנִי יֵדַע אִם תּוֹרַתִּי מֵאֱלֹהִים הִיא אוֹ אִם מֵעַצְמִי אֲנִי מְדַבֵּר .

II.אלוהות - אלוהות - שלושה המעידים בשמים

ישנם שלושה הנושאים תיעוד בשמיים, האב, המילה ורוח הקודש: ושלושה אלה מסכימים.

איגרת יוחנן הראשונה ה:

ז: הן שלושה הם המעידים : הרוח והמים והדם ושלתם לשם האחד הם .

אל האפסים : ד

ד: הנה: גוף אחד ורוח אחת, כשם שגם אתם נקראתם אל תקות יעודכם האחת

ה: אדון אחד, אמונה אחת, טבילה אחת ,

ו: אל ואב אחד לכל, הוא אשר מעל כל, פועל בכל, ובתוך הכל.

אל הקולוסים ב:

ט: הן במשיח, בגופו, שוכן כל מלוא האלהות ;

א. אלוהים, האב
אלוהים, האב, תמיד היה קיים ושוכן בנצח. הוא רוח וגדול מכולם. הוא מתאר את טבעו שלו בשמות 34. האדם הוא ללא תירוץ, כי האל בא לידי ביטוי לכל.

תהילים צ:

ב: "בטרם, הרים יולדו-- ותחולל ארץ ותבל; ומעולם עד-עולם, אתה אל.

ישעיהו נ"ז :

טו כי כה אמר רם ונישא, שוכן עד וקדוש שמו--מרום וקדוש, אשכון; ואת-דכא, ושפל-רוח, להחיות רוח שפלים, ולהחיות לב נדכאים.

הבשורה על-פי יוחנן י:

כ"ט : אבי שנתן אותן לי גדול מכל ואין איש יכול לחטף אותן מיד האב.

הבשורה על-פי יוחנן י"ד :

כ"ח : שמעתם שאמרתי לכם 'אני הולך ואבוא אליכם'. אם אתם אוהבים אותי, אזי תשמחו שאני הולך אל האב, כי האב גדול ממני .

הבשורה על-פי יוחנן ז :

ט"ז : השיב להם ישוע ואמר: "תורתי אינה שלי כי אם של שולחי .

י"ז : הרוצה לעשות את רצונו ידע אם תורתי מאלהים היא או אם מעצמי אני מדבר.

תהילים צ"ז:

ט כי-אתה יהוה, עליון על-כל-הארץ;

הבשורה על-פי יוחנן ד :

כ"ד : האלהים הוא רוח והעובדים אותו צריכים לעבדו ברוח ובאמת".

מעשי השליחים י"ז :

כ"ד : האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו. הוא אדון השמים והארץ ואין הוא שוכן בהיכלות מעשה ידיים

; כ"ה : גם אין ידי אדם משרתות אותו כאלו הוא זקוק לאיזה דבר, שהרי לכל הוא נותן חיים ונשמה וכל דבר .

כ"ו : מאדם אחד הוא יצר את כל עממי בני אדם להושיבם על פני כל הארץ, ויעד זמנים קבועים וקבע את גבולות מושבם

כ"ז: למען יחפשו את האלהים; אולי יגששו אחריו וימצאו אותו, אף שאינו רחוק מכל אחד מאתנו .

כ"ח : הן בו אנחנו חיים ומתנועעים וקימים, כמו שגם אחדים ממשורריכם אמרו שגם אנחנו צאצאיו

כ"ט : לכן בהיותנו צאצאי אלהים אין אנו צריכים לחשב שהאלהות דומה לזהב או לכסף או לאבן, פסילי אמנות ופרי מחשבת אדם.

אל הרומים א :

י"ט : כי מה שנודע על אלהים גלוי בקרבם, שהרי אלהים גלה להם
כ: הלא עצמותו הנעלמת, היא כחו הנצחי ואלהותו, נראית בברור מאז בריאת העולם בהיותה נתפסת בשכל באמצעות הדברים שנבראו. לכן אין להם במה להצטדק,

שמות ל"ד :

ה וישלח, את-נערי בני ישראל, ויעלו, עולות; ויזבחו זבחים שלמים, ליהוה—פרים
ו. וייקח משה חצי הדם, וישם באגנות; וחצי הדם, זרק על-המזבח
ז. וייקח ספר הברית, ויקרא באוזני העם; ויאמרו, כול אשר-דיבר יהוה נעשה ונשמע

ב. ישוע

ישוע הוא המילה. הוא היה אלוהים והתחיל עם אלוהים. כל הדברים נוצרו על ידו, אך הוא רוקן את עצמו מכל סמכותו וכוחו האלוהי, ירד מהשמיים, הפך לאדם והלך כאדם. הוא הוטבל במים ונמשח עם רוח הרפאים. הוא לא יכול היה לעשות דבר מעצמו, הוא עשה רק את רצון האב. כאדם הוא התפתח בכל נקודה אך מעולם לא חטא. לאחר מכן הוא סבל ממותו על הצלב, נקבר, ירד לגיהנום, וגדל מהמתים על ידי האב. הוא גידל אדם בבשר בגוף שקם לתחייה. לאחר מכן הוא עלה לשמיים וכעת הוא יושב ליד ימינו של האב, הרבה מעבר לכל הנסיכות, והכוח, והעוצמה, והשליטה, וכל שם הנקרא. ישוע זה הדוגמא שלנו כיצד לצעוד, אפילו כמו הוא הלך.

1. ישוע היה אלוהים ויצר את כל הדברים

הבשורה על-פי יוחנן א :

א בראשית היה הדבר, והדבר היה עם האלהים, ואלהים היה הדבר.

ב: הוא היה בראשית עם האלהים

ג. הכל נהיה על-ידיו, ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה .

אל הקולוסים א :

ט"ז: כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ, מה שנראה ומה שבלתי נראה, גם כסאות ורשיות וגם ממשלות ושלטונות. הכל נברא באמצעותו ולמענו ,

י"ז: והוא קודם לכל והכל קים בו.

האגרת אל העברים א:

א האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובדרכים רבות אל האבות ביד הנביאים ,

ב: דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד הבן אשר שם ליורש כל ובידו גם עשה שמים וארץ ;

אגרת שאול אל הפיליפים ב :

ה: יהא בכם הלך רוח זה אשר היה במשיח ישוע
ו: הוא אשר היה קים בדמות אלהים לא חשב לשלל היות שוה לאלהים,

2. ישוע רוקן את עצמו מכל כוחות האלוהים שלו והפך לאדם

הבשורה על-פי מתי א :

כ"ג : "הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל".

אגרת שאול אל הפיליפים ב:

ה: יהא בכם הלך רוח זה אשר היה במשיח ישוע
ו: הוא אשר היה קים בדמות אלהים לא חשב לשלל היות שוה לאלהים
ז: אלא הריק את עצמו, נטל דמות עבד ונהיה כבני אדם; וכאשר היה בצורתו כאדם
ח: השפיל עצמו וצית עד מות, עד מות בצלב

ט: על כן הגביהו אלהים מאד ונתן לו את השם הנעלה על כל שם,

האגרת אל העברים י :

ה : לכן בהכנסו אל העולם הוא אומר:
"זבח ומנחה לא-חפצת,
גוף כוננת לי;

האגרת אל העברים ב :

י"ז : לפיכך היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר, למען יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאי העם ;

אגרת שאול הראשונה אל טימותיאוס ב :

האלהים, ואחד המתוך בין אלהים לבני אדם - האדם המשיח ישוע,ה:

הבשורה על-פי מרקוס ו:

ב: ביום השבת החל ללמד בבית הכנסת. תמהו השומעים הרבים ואמרו: "מנין לו הדברים האלה ומה היא החכמה שנתנה לו והגבורות האלה הנעשות בידו

ג: הלא זה הנגר בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון, והרי אחיותיו פה אתנו!" הוא היה להם למכשול.

אגרת יוחנן הראשונה ד :

ב: בזה תכירו את רוח אלהים: כל רוח המודה כי ישוע המשיח בא בלבוש בשר, מאלהים היא

ג : וכל רוח אשר איננה מודה בישוע לא מאלהים היא. זוהי רוח צורר המשיח אשר שמעתם כי תבוא, וכבר כעת היא בעולם. 3. ישוע הוטל במים ונמשח ברוח הקודש .

3.ישוע הוטל במים ונמשח ברוח הקודש

הבשורה על-פי מתי ג :

י"ג : אז הגיע ישוע מן הגליל לירדן ובא אל יוחנן להטבל אצלו

י"ד : אלא שיוחנן נסה להניאו מכך באמרו: "אני צריך להטבל אצלך, ואתה בא אלי

ט"ו : " השיב לו ישוע ואמר: "הנח כעת, כי מן הראוי שנקים את הצדק כלו." ויוחנן הניח לו

ט"ז : ישוע נטבל ועלה מיד מן המים. אותה עת נפתחו השמים והוא ראה את רוח אלהים יורדת כיונה ובאה עליו .

י"ז : "והנה קול מן השמים אומר: "זה בני אהובי אשר בו חפצתי".

הבשורה על-פי לוקס ג :

כ"א : "כאשר נטבל כל העם נטבל גם ישוע; ובעודו מתפלל נפתחו השמים ..

כ"ב : " ורוח הקדש ירדה עליו בדמות גשמית כיונה, וקול היה מן השמים: "אתה בני אהובי, כך חפצתי".

הבשורה על-פי לוקס ד :

י"ח : " רוח אדני עלי, יען משח אתי לבשר ענוים. שלחני לקרא לשבויים דרוור, ולעורים פקח-קוח; לשלח רצוצים חפשים,

י"ט, ט: "לקרא שנת רצון ליהוה".

מעשי השליחים י :

ל"ח : ישוע מנצרת, אשר אלהים משח אותו ברוח הקדש ובגבורה, התהלך בארץ כשהוא עושה חסד ומרפא את כל הנדכאים תחת יד השטן, כי אלהים היה אתו

4. ישוע לא יכול היה לעשות דבר מעצמו, הוא רק עשה את רצון האב

הבשורה על-פי יוחנן ה:

ל : "לאין אני יכול לעשות דבר מלבי. לפי מה שאני שומע אני שופט. ומשפטי צודק, מפני שאינני מבקש את רצוני אלא את רצון שולחי .

הבשורה על-פי יוחנן ה:

י"ט : "ענה ישוע ואמר להם: "אמן אמן אני אומר לכם, הבן איננו יכול לעשות דבר מלבו זולתי מה שהוא רואה את האב עושה. כל מה שעושה האב -זאת גם הבן עושה כמוהו ,

הבשורה על-פי יוחנן ח :

כ"ח : " אמר להם ישוע: "כאשר תרימו את בן-האדם אז תדעו כי אני הוא וכי אינני עושה דבר מתוך עצמי, אלא על-פי מה שלמדני אבי - את זאת אני מדבר .

הבשורה על-פי יוחנן ו :

ל"ח : " כי ירדתי מן השמים לא לעשות את רצוני שלי אלא את רצון שולחי .

5. הוא התפתה בכל נקודה וסבל כאדם

האגרת אל העברים ד :

ט"ו : " כי אין לנו כהן גדול שאינו יכול לחוש עמנו את חלשותינו, אלא אחד שהתנסה בכל כמונו מבלי חטא .

האגרת אל העברים ב :

י"ח : כי מאחר שהוא עצמו סבל כאשר התנסה, הוא יכול לעזור לאלה אשר נתונים בנסיון.

הבשורה על-פי לוקס כ"ב

כ"ח: "אתם עמדתם אתי בנסיונותי"

6. הוא נשא את חטאינו, מחלות, כאבים, קללות וגנאי לשלום שלנו (קולות, בטיחות, רוחה, שלום, בריאות, שגשוג) על הצלב

ישעיהו נ"ב

יג הנה ישפיל, עבדי; ירום ונשא וגבה, מאד .

יד כְּאִשֶּׁר שָׁמְמוּ עֲלֵידָ רַבִּים, בֶּן-מִשְׁחַת מֵאִישׁ מְרֹאֵהוּ; וְתֹארוֹ, מִבְּנֵי אָדָם .

טו כֹּן יִזֶּה גוֹיִם רַבִּים, עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם: כִּי אֲשֶׁר לֹא-סֵפֶר לָהֶם, רָאוּ, וְאֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ, הִתְבוֹנְנוּ. {ס}

ישעיהו נ"ג :

א מִי הָאִמּוֹן, לִשְׁמַעְתָּנוּ; וְיִרְוַע יְהוָה, עַל-מִי נִגְלְתָה .

ב וַיַּעַל פִּיּוּקָ לִפְנֵי, וְכִשְׁרָשׁ מֵאֲרִץ צִיָּה--לֹא-תֹאֵר לוֹ, וְלֹא תִדָּר; וְנִרְאֶהוּ וְלֹא-מֵרָאָה, וְנִחַמְדֵּהוּ .

ג נִבְזָה וְנִחַדַּל אִישִׁים, אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וִידוּעַ חֲלִי; וּכְמִסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ, נִבְזָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ.

ד אֲכֹן חֲלִינּוּ הוּא נָשָׂא, וּמִכְּאֲבֵינוּ סָבַלָם; וְאֶנְחֵנוּ חֲשַׁבְנָהוּ, נְגוּעַ מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה .

ה וְהוּא מִחֲלָל מִפְּשָׁעֵנוּ, מִדָּכָא מַעֲוֹנֹתֵינוּ; מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו, וּבִחְבֻרָתוֹ נִרְפָּא-לָנוּ .

ו פְּלִנּוּ כִצְאוֹן תַּעֲנִינוּ, אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנֵינוּ; וַיְהִי הַפְּגִיעַ בּוֹ, אֶת עוֹן פְּלִנּוּ.

ז נִגְשׁ וְהוּא נִעֲנָה, וְלֹא יִפְתַּח-פִּיו, כִּשְׂשָׁה לְטֹבַח יוֹבֵל, וּכְרַחֵל לִפְנֵי גִזְזִיָּה נְאֻלָּמָה; וְלֹא יִפְתַּח, פִּיו .

אגרת שאול השניה אל הקורינתים ה :

כ"א : " את זה אשר לא ידע חטאת עשה לחטאת בעדנו, כדי שאנו נלבש את הצדקה של אלהים בו.

אגרת שאול אל הגלטים ג :

י"ג : " המשיח פדה אותנו מקללת התורה בכך שהיה לקללה בעדנו - שכן הכתוב אומר, "קללת אלהים תלוי על-עץ,"

7. ישוע נפטר ונטמן, גופו לא ראה שום שחיתות

הבשורה על-פי לוקס כ"ג :

מ"ו : " וישוע קרא בקול גדול: "אבי, בידך אפקיד רוחי", ונפח את רוחו .

הבשורה על-פי יוחנן י"ט :

ל:"אחרי שקבל את החמץ אמר ישוע: "נשלם", ובהרכינו ראשו מסר את רוחו.

הבשורה על-פי מרקוס ט"ו :

מ"ג : " בא יוסף איש רמתים, חבר סנהדרין נכבד שהיה גם הוא מחכה למלכות האלהים. העז ובא אל פילטוס ובקש ממנו את גופת ישוע.

מ"ד : "פילטוס התפלא שהוא כבר מת. קרא לשר המאה ושאל אותו אם ישוע כבר מת .

מ"ה : " כשנתברר לו הדבר מפי שר המאה, נתן ליוסף את הגופה .

מ"ו : "יוסף קנה סדין. הוא הוריד אותו ועטף אותו בסדין, הניחו בקבר חצוב בסלע וגלל אבן על פי הקבר.

הבשורה על-פי יוחנן י"ט :

ל"ג : " כשבאו אל ישוע וראו שהוא כבר מת, לא שברו את שוקיו .

ל"ד : " אולם אחד החילים דקר את צדו ברמח ומיד יצאו דם ומים

ל"ה : " זה שראה העיד - ועדותו נאמנה והוא יודע שהוא מדבר אמת - למען תאמינו גם אתם .

ל"ו : " הדברים האלה ארעו כדי שיתקים הכתוב: "ועצם לא-תשברו בו "

ל"ז : " ועוד כתוב אחר אומר: "והביטו אליו את אשר-דקרו".

ל"ח : " אחרי כן בא יוסף איש רמתים - שהיה תלמידו של ישוע בסתר, מפחד ראשי היהודים - ובקש מפילטוס שיניח לו לקחת את גופת ישוע. פילטוס הרשה לו והוא הלך ולקח את גופתו .

ל"ט : " בא גם נקדימון, זה שבראשונה בא אל ישוע בלילה, והוא נושא תערבת מור ואהלות, כשלושים קילוגרם .

מ:"הם לקחו את גופת ישוע ועטפו אותה בתכריכים עם הבשמים כמנהג הקבורה אצל היהודים.

מ"א:"במקום שנצלב ישוע היה גן ובגן קבר חדש שעוד לא הנח בו איש .

מ"ב:" שם שמו את ישוע, כי ערב שבת היה ליהודים והקבר קרוב.

תהילים ט"ז

י: "פי, לא-תעִזב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל; לא-תִתֵּן חֲסִידְךָ, לְרָאוֹת שְׁחַת.

תהילים מ"ט

י וַיְחִי-עוֹד לְנֶצַח; לא יִרְאֶה הַשְׁחַת.

מעשי השליחים ב :

כ"ה: " הן דוד אומר עליו: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט.

כ"ו: " לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישכן לבטח,

כ"ז: " כי לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידיך לראות שחת.

כ"ח: " תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך'.

כ"ט: " אנשים אחים, אפשר לומר לכם בבטחון על דוד אבינו, שהוא מת וגם נקבר וקברו נמצא עמנו עד היום הזה .

ל: " מכיון שהיה נביא וידע כי אלהים נשבע לו שבועה להושיב מפרי חלציו על כסאו

ל"א: " בחזותו מראש דבר על תחית המשיח - שלא נעזבה לשאול נפשו ובשרו לא ראה שחת.

8. ישוע הלך לגיהנום

מעשי השליחים ב :

כ"ג: " הוא שהסגר על-פי עצת אלהים הנחרצה וידיעתו-מראש - אותו לקחתם ובידי רשעים צלבתם והרגתם

כ"ד: " ואלהים הקימו לתחיה בהתירו את חבלי המות, שכן המות לא היה יכול לעצר אותו.

כ"ה: " הן דוד אומר עליו: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט.

כ"ו: " לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישכן לבטח,

כ"ז: " כי לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידיך לראות שחת.

כ"ח: " תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך'.

כ"ט: " אנשים אחים, אפשר לומר לכם בבטחון על דוד אבינו, שהוא מת וגם נקבר וקברו נמצא עמנו עד היום הזה .

ל: " מכיון שהיה נביא וידע כי אלהים נשבע לו שבועה להושיב מפרי חלציו על כסאו

ל"א: " בחזותו מראש דבר על תחית המשיח - שלא נעזבה לשאול נפשו ובשרו לא ראה שחת.

תהילים ו :

ח עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי ; עֲתָקָה, בְּכָל-צוּרֵי.

ט סוּרוּ מִמֶּנִּי, כָּל-פְּעָלֵי אָוֶן : כִּי-שָׁמַע יְהוָה, קוֹל בְּכִי.

י שָׁמַע יְהוָה, תַּחֲנֻנֹתִי ; יְהוָה, תַּפְלִיתִי יִקַּח.

יא יִבְשׁוּ, וַיִּבְהָלוּ מְאֹד--כָּל-אִיבִי ; יִשְׁבּוּ, וַיִּבְשׁוּ רַגְעִי.

הבשורה על-פי מתי י"ב :

ל"ט: " השיב ואמר להם: "דור רע ומנאף מבקש אות, ואות לא ינתן לו מלבד אות יונה הנביא .

מ: " כמו שהיה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות, כך יהיה בן-האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות.

9. ישוע הועלה מהמתים על ידי האב

מעשי השליחים ב :

כ"ג: " הוא שהסגר על-פי עצת אלהים הנחרצה וידעתו-מראש - אותו לקחתם ובידי רשעים צלבתם והרגתם כ"ד: " ואלהים הקימו לתחיה בהתירו את חבלי המות, שכן המות לא היה יכול לעצר אותו.

אגרת שאול אל האפסים א:

י"ט: "ומה נעלה גדלת גבורתו השופעת עלינו, המאמינים, כמדת פעל כחו העצום

כ: " אשר פעל במשיח בהקימו אותו מבין המתים ובהושיבו אותו לימינו בשמים ,

מעשי השליחים ג :

ט"ו: " ואת שר החיים הרגתם - הוא אשר אלהים הקימו מן המתים ועל זאת אנחנו עדים .

אגרת שאול אל הרומים י :

ט: " ואם אתה מודה בפיו שישוע הוא האדון ומאמין בלבבך שאלהים הקים אותו מן המתים - תושע .

10. ישוע קם לתחייה כאדם

הבשורה על-פי לוקס כ"ד :

ל"ט: " ראו את ידי ואת רגלי - שאני הוא. מששוני וראו; הרי לרוח אין בשר ועצמות כמו שאתם רואים בי " .

הבשורה על-פי יוחנן כ :

ט"ו: " שאל אותה ישוע: "אשה, למה את בוכה? את מי את מחפשת?" הואיל וחשבה שהוא שומר הגן אמרה לו: "אדון, אם אתה העברת אותו, אמר נא לי איפה שמת אותו ואני אקח אותו".

הבשורה על-פי יוחנן כ :

כ"ז: "אז אמר לתאמא: "הבא את אצבעך הנה וראה את ידי; הושט את ירך ושים אותה בצדי, ואל תהא חסר אמונה, אלא מאמין".

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ט"ו :

כ: " אבל כעת המשיח קם מן המתים, בכורי כל ישני עפר .

כ"א: " ומאחר שהמות בא על-ידי אדם, גם תחית המתים היא על-ידי אדם

11. ישוע עלה לשמיים ויושב ביד ימין של אלוהים

הבשורה על-פי לוקס כ"ד :

נ: " הוא הוציא אותם עד בית עניה, נשא את ידי וברכם .

נ"א: " בשעה שברך אותם נפרד מהם ונשא השמימה

נ"ב: " הם השתחוו לו וחזרו לירושלים בשמחה גדולה

נ"ג: " והתמידו להיות במקדש כשהם מברכים את האלהים.

הבשורה על-פי מרקוס ט"ז :

י"ט : " לאחר שדבר אליהם נשא האדון השמימה וישב לימין אלהים.

מעשי השליחים א :

ט: " אחרי שאמר את הדברים האלה נשא מעליהם בעודם מסתכלים, וענן נטל אותו מנגד עיניהם

י : " עודם מביטים השמימה בעליתו, והנה שני אנשים לבושי לבן נצבו לידם

י"א : " ואמרו: "אנשי הגליל, למה אתם עומדים ומסתכלים אל השמים? ישוע זה אשר נשא מעליכם השמימה - בוא יבוא באותו אופן שראיתם אותו עולה לשמים".

אגרת שאול אל האפסים א :

י"ט : " ומה נעלה גדלת גבורתו השופעת עלינו, המאמינים, כמדת פעל כחו העצום

כ : " אשר פעל במשיח בהקימו אותו מבין המתים ובהושיבו אותו לימינו בשמים

כ"א : " מעל לכל ממשלה ושלוטון, גבורה ומשרה, וכל שם נקרא - לא בעולם הזה בלבד, אלא גם בעולם הבא

כ"ב : " ואת הכל שאת תחת רגליו ונתן אותו לקהלה לראש על כל

כ"ג : " והיא גופו, מלואו של הממלא את הכל בכל.

אגרת שאול אל האפסים ד :

ט: " עלה" מה פרושה אם לא שגם הקדים וירד אל תחתיות ארץ

י: " היורד הוא אשר גם עלה אל מעל כל השמים, למען ימלא את הכל .

אגרת פטרוס הראשונה ג :

כ"ב : " אשר עלה השמימה והוא לימין אלהים, ולפניו הכנעו מלאכים ורשיות וגבורות.

הבשורה על-פי יוחנן י"ז :

ה : " כעת אתה, אבי, פארני לידך בכבוד שהיה לי לידך בטרם היות העולם.

הבשורה על-פי מתי כ"ח :

י"ח : " נגש ישוע לדבר אתם ואמר: "נתנה לי כל סמכות בשמים ובארץ.

אגרת שאול אל הפיליפים ב :

ט : " על כן הגביהו אלהים מאד ונתן לו את השם הנעלה על כל שם,

י: " למען תכרע בשם ישוע כל ברך, בשמים ובארץ ומתחת לארץ ,

ישוע הלך כאדם על האדמה. הוא הוטבל במים ומלווה את רוח הקודש (ראו ב'ב'. 3), כפי שאנחנו צריכים לעשות. רוחו נמצאת בנו, כך שנוכל ללכת כמו שהוא עשה. הוא הדוגמא שלנו.

אגרת יוחנן הראשונה פרק ב :

ו: " האומר שהוא עומד בישוע, כדרך שהתהלך ישוע כן גם עליו להתהלך .

הבשורה על-פי לוקס ו :

מ: " תלמיד איננו גדול מן המורה, אבל כל מי שהשלם למודו יהיה כמורהו.

אגרת פטרוס הראשונה ב :

כ"א: " אכן לזאת נקראתם, כי גם המשיח סבל בעדכם והשאיר לכם מופת כדי שתלכו בעקבותיו .

הבשורה על-פי מתי ט"ז :

כ"ד: " אז אמר ישוע לתלמידיו: "מי שרוצה לבוא אחרי, שיתכחש לעצמו ויקח את צלבו וילך אחרי .

אגרת שאול אל הגלטים ד :

ו: " וכיון שאתם בנים, אלהים נתן בלבבכם את רוח בנו הקוראת "אבא, אבינו ."

הבשורה על-פי יוחנן ט"ו :

ה: " אני הגפן; אתם השריגים. העומד בי ואני בו עושה פרי לרב, שכן בלעדי אינכם יכולים לעשות דבר .

13. בישוע כל שלמות מגורי האל

בישוע שוכן כל השלמות של אלוהות גופנית.

אגרת שאול אל הקולוסים פרק ב :

הן במשיח, בגופו, שוכן כל מלוא האלהות

ג. רוח הקודש

רוח הקודש היא רוח. ישוע מתייחס לרוח כ"הוא". רוח אלוהים היא נצחית, היא היתה עם האב ועם ישוע מההתחלה. היא שוכנת בשמים ועל הארץ. העולם לא יכול לקבל אותה, לראות אותה ולא להכיר אותה. היא מסוגלת לאכלס גוף, אך היא מסוגלת לעזוב גוף. אפשר להתאבל עליה. (עוד תחת טבילת רוח הקודש).

רוח הרפאים נקראת גם רוח אלוהים, רוח הקודש, רוח ה', רוח האמת, רוח החסד, הרוח, רוח הקדושה, וישוע התייחס אליה כאצבע האל (היא אינה רוחו של ישו).

יש רק חטא אחד שלא נסלח, וזה חילול הקודש נגד רוח הקודש.

אגרת יוחנן הראשונה ה :

ז: " הן שלושה הם המעידים.

ח: " הרוח והמים והדם ושלושתם לשם האחד הם .

בראשית א :

א בְּרֹאשִׁית, בְּרֹא אֱלֹהִים, אֵת הַשָּׁמַיִם, וְאֵת הָאָרֶץ .
ב וְהָאָרֶץ, הָיְתָה תֵּהוֹ וְנִבְהוּ, וְחָשֶׁךְ, עַל-פְּנֵי תְהוֹם; וְרוּחַ אֱלֹהִים, מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם.
גוֹיָאמָר אֱלֹהִים, יְהִי אוֹר; וַיְהִי-אוֹר.

הבשורה על-פי יוחנן יד :

י"ז : " את רוח האמת אשר העולם אינו יכול לקבל משום שאינו רואה אותה, אף אינו מכיר אותה. אתם מכירים אותה, כי היא שוכנת עמכם ותהיה בכם.

אגרת שאול הראשונה אל הקורинתיים ו :

י"ט : " האם אינכם יודעים כי גופכם הוא היכל של רוח הקדש השוכנת בתוכם, אשר קבלתם אותה מאת אלהים, וכי אינכם שיכים לעצמכם?

אגרת שאול הראשונה אל הקורинתיים ג :

ט"ז : " האם אינכם יודעים כי היכל אלהים אתם וכי רוח אלהים שוכנת בקרבכם ?
י"ז : " אם ישחית איש את היכל אלהים, אלהים ישחית אותו; כי היכל האלהים קדוש, ואתם היכלו.

אגרת שאול השנייה אל טימותיאוס א :

י"ד : " שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש השוכנת בנו.

שמואל א ט"ז :

יד וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלִי, עַד-מְתֵי תִשָּׁתְּפֶרִין; הַסִּירִי אֶת-יְיִנֶךָ, מֵעֲלֶיךָ .

תהילים נ"א :

יג אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ; וְרוּחַ קִדְשְׁךָ, אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי.

אגרת שאול אל האפסים ד :

ל: " ואל תעציבו את רוח הקדש אשר נחתמתם בה ליום הגאלה .

ישעיהו ס"ג :

י וְהָמָּה מָרוּ וְעָצְבוּ, אֶת-רוּחַ קִדְשׁוֹ; וַיִּהְיֶה לָהֶם לְאוֹיֵב, הוּא נֶלְחָם-בָּם .

הבשורה על-פי מתי ג

ט"ז : " ישוע נטבל ועלה מיד מן המים. אותה עת נפתחו השמים והוא ראה את רוח אלהים יורדת כיונה ובאה עליו.

האגרת אל העברים י :

כ"ט : " כמה וכמה גדול יותר יהיה, לפי דעתכם, הענש הראוי למי שרומס ברגלו את בן-האלהים ומזלזל בדם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד?

אגרת שאול אל הרומים א:

ד: "ולפי רוח הקדש הפגן שהוא בן-אלהים בגבורה בתחיתו מן המתים.

הבשורה על-פי לוקס יא :

כ: "ואם באצבע אלהים מגרש אני את השדים, כי אז הגיעה אליכם מלכות האלהים .

הבשורה על-פי מתי י"ב :

כ"ח: "אך אם על-ידי רוח אלהים אני מגרש את השדים, כי אז הגיעה אליכם מלכות האלהים .

הבשורה על-פי מתי י"ב :

ל"א: "על כן אני אומר לכם, כל חטא וגדוף יסלח לבני אדם, אך גדוף כלפי הרוח לא יסלח .

ל"ב: "כל המדבר דבר נגד בן-האדם יסלח לו, אבל כל המדבר נגד רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא".

הבשורה על-פי לוקס י"ב:

י: "כל מי שיאמר דבר נגד בן-האדם יסלח לו, אך המנאץ את רוח הקדש לא יסלח לו .

III.האדם ונפילה

האדם נוצר על ידי האב והבן, נוצר בדמותם ובתמונתם, אך דרך העבירה והנפילה של אדם, חטא ומוות באו לעולם. וכך חלף המוות על כל האנשים, כיוון שחטאו כולם.

בראשית א :

כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ; וְיִרְדּוּ בְדֶגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ, וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ, הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ .

אגרת שאול אל הרומים ה :

י"ב: "לפיכך, כשם שעל-ידי אדם אחד בא החטא לעולם, ועקב החטא בא המוות, כך עבר המוות לכל בני אדם משום שכלם חטאו.
י"ג: "הרי עוד לפני התורה היה החטא בעולם, אלא שאין הוא נחשב באין תורה .
י"ד: "בכל זאת שלט המוות מאדם ועד משה גם על אלה שלא חטאו בעברה דומה לעברה של אדם, אשר הוא דמות מקבילה לאחד שהיה עתיד לבוא.

אגרת שאול אל הרומים ג :

כ"ג: "כי הכל חטאו ומחסרי כבוד אלהים המה.

אגרת יוחנן הראשונה א :

ח: "אם נאמר שאין בנו חטא, מתעים אנו את עצמנו והאמת איננה בנו.

IV.הלידה החדשה וחיי הנצח

ישוע אמר שאנחנו חייבים להיוולד מחדש. עם הלידה החדשה רוח ישוע מתקבלת בלב ונותנת לנו סמכות להפוך לבני אלוהים. עם הלידה החדשה מגיעים חיי נצח. האב הוא זה שמושך אותנו אל ישוע ואת כל המגיעים אל ישוע, הוא בשום פנים ואופן לא ישליך אותם.

הבשורה על-פי יוחנן ג :

ז: "אל תתמה על שאומר אני לך כי עליכם להוליד מלמעלה.

הבשורה על-פי יוחנן ג :

ג: " השיב ישוע ואמר אליו: "אמן אמן אני אומר לך, אם לא יולד אדם מלמעלה, לא יוכל לראות את מלכות האלהים".

הבשורה על-פי יוחנן א :

י"ב: " אבל לאלה אשר קבלו אותו, המאמינים בשמו, נתן תקף להיות בנים לאלהים .

אגרת שאול אל הרומים י :

ט : " ואם אתה מודה בפיו שישוע הוא האדון ומאמין בלבבך שאלהים הקים אותו מן המתים - תושע.

אגרת שאול אל הרומים ח :

ט : " אך אתם אינכם כפופים לבשר, כי אם לרוח, אם אמנם רוח אלהים שוכנת בכם. ומי שאין לו רוח המשיח אינו שייך למשיח .
י : " אבל אם המשיח בקרבכם, אזי הגוף אמנם מת עקב החטא, אך הרוח היא חיים מפני שהצדקתם.

הבשורה על-פי יוחנן ג :

ט"ו: " למען יהיו חיי עולם לכל המאמין בו

ט"ז: " כי כה אהב אלהים את העולם עד כי נתן את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא ינחל חיי עולם .

י"ז: " הן האלהים לא שלח את בנו אל העולם לשפט את העולם, אלא כדי שיושע העולם על-ידי .

י"ח: " המאמין בו איננו נדון. מי שאיננו מאמין כבר נדון, מפני שלא האמין בשם בן-האלהים היחיד.

מעשי השליחים ד :

י"ב : " ואין רפואה באחר, כי אין שם אחר נתון לבני אדם תחת השמים, ובו עלינו להרפא".

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ו :

י"ז : " אבל הדבק באדון, רוח אחת הוא אתו .

אגרת שאול אל הגלטים ד :

ו: " וכיון שאתם בנים, אלהים נתן בלבבכם את רוח בנו הקוראת "אבא, אבינו."

הבשורה על-פי יוחנן ו :

מ"ד : " אין איש יכול לבוא אלי אלא אם כן ימשך אותו האב אשר שלחני, ואני אקים אותו ביום האחרון .

הבשורה על-פי יוחנן ו :

ל" ז : " כל מי שהאב נותן אותו לי יבוא אלי, ואת הבא אלי לא אשליך החוצה ,

הבשורה על-פי יוחנן י"ז :

ו: " גליתי את שמך לאנשים אשר נתת לי מן העולם. שלך היו ולי נתתם ואת דברך שמרו .

V. הבשורה ויתרונותיה

א. בשורת הממלכה

הבשורה היא שישוע המשיח מת בגלל חטאינו על פי הכתובים; וכי הוא נקבר, וכי הוא קם שוב ביום השלישי על פי הכתובים. הבשורה היא כוחו של אלוהים לצורך הישועה לכל מי שמאמין. כשאתה מטיף את בשורת הממלכה, אתה מטיף את בשורת הכוח, כי מלכות האל היא כוח. כשאתה מטיף לבשורת הממלכה, סימנים אלה יבואו בעקבותיהם; בשמו של ישוע תזרוק שדים, תדבר בלשונות חדשות, תביא נחשים, אם תשתה משהו קטלני, זה לא יפגע בך, ותניח ידיים על חולים והם יתאוששו.

הבשורה על-פי מרקוס א :

י"ד : " אחרי שהסגר יוחנן בא ישוע לגליל והכריז את בשורת האלהים באמרו.

ט"ו : " מלאה העת וקרבה מלכות אלהים! שובו בתשובה והאמינו בבשורה!"

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ט"ו:

א : " אחי, אני מזכיר לכם את הבשורה שהשמעתי לכם, בשורה אשר גם קבלתם אותה וגם עומדים אתם בה.
ב: " באמצעותה אתם גם נושעים, אם מחזיקים אתם בדבר שבשרתי לכם - שאם לא כן, לשוא היתה אמונתכם .
ג: " מסרתי לכם בראש ובראשונה מה שגם קבלתי, שהמשיח מת בעד חטאינו, לפי הכתובים.
ד: " נקבר וקם לתחייה ביום השלישי, לפי הכתובים.

אגרת שאול אל הרומים א :

ט"ז : " אינני בוש בבשורת המשיח, שהרי היא כח האלהים להושיע את כל מי שמאמין, את היהודי בראשונה וגם את הלא-יהודי

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ד :

כ : " שכן מלכות האלהים אינה בדבור כי אם בכח הפעל 21. מה אתם רוצים? שאבוא אליכם בשבט מוסר, או באהבה וענות רוח?

אגרת שאול אל הרומים פרק יד :

י"ז : " כי מלכות אלהים אינה אכילה ושתייה, אלא צדק ושלום ושמחה ברוח הקדש .

הבשורה על-פי מרקוס טז :

ט"ו: " אמר להם: "לכו אל כל העולם והכריזו את הבשורה לכל הבריאה

ט"ז: " המאמין ונטבל יושע, ומי שלא יאמין יאשם

י"ז: " ואלה האותות אשר ילכו אל המאמינים: יגרשו שדים בשמי; בלשונות חדשות ידברו.

י"ח: " ירימו נחשים, ואם ישתו רעל ממית לא ינזקו; ידיהם ישימו על חולים וייטב להם".

י"ט: " לאחר שדבר אליהם נשא האדון השמימה וישב לימין אלהים .
כ: " הם יצאו והכריזו את הבשורה בכל מקום, והאדון פעל עמיהם ואשר את הדבר באותות שנלוו אליהם.

ב. סליחת חטאים

האב הניח את חטאיו ואת עוונות כולנו על ישוע בעת שהיה על הצלב. הוא נשא אותם בגופו שלו. אחר כך הוא הלך לעזאזל בגלל החטאים האלה. האב ראה את מסע נפשו של ישוע, סבל בגלל חטאינו והוא היה מרוצה. לפיכך, האב גידל את ישוע מהמתים וחטאינו נסלחו.

ישעיהו נג :

ה והוא מחלל מפשענו, מקדא מעונתינו; מוסר שלומנו עליו, ובחברתו נרפא-לנו.

ו פלנו כצאן תעינו, איש לדרכו פנינו; ויהנה הפגיע בו, את עון פלנו .

יא מעמל נפשו, יראה ישוע--בדעתו יצדיק צדיק עבדי, לרבים; ועונתם, הוא יסבל .

אגרת פטרוס הראשונה ב :

כ"ד : " הוא אשר את חטאינו נשא בגופו על העץ, כדי שנמות לגבי החטא ונחיה לצדקה; אשר בחבורתו נרפא לכם.

אגרת שאול אל האפסים א :

שבדמו יש לנו הפדות, סליחת החטאים כפי עשר חסד האלהים .

אגרת שאול אל הקולוסים א :

י"ג : הן האב הצילנו משלטון החשך והעבירנו אל מלכות בנו אהובו ,

י"ד : אשר בו לנו הפדות, סליחת החטאים ,

מעשי השליחים ה :

את זה הרים אלהים בימינו להיות שר ומושיע, לתת לישראל תשובה וסליחת חטאים.

אגרת יוחנן הראשונה א :

ט : " אם נתודה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלח לנו על חטאינו ולטהר אותנו מכל עולה .

מעשי השליחים י :

מ"ג : " עליו כל הנביאים מעידים כי כל המאמין בו יקבל בשמו סליחת חטאים".

ג. פיוס

ישוע פוטר אותנו בחזרה לאב. הוא השיג זאת על פי הכתובים, דרך הבשורה; מותו, קבורתו ותחייתו של ישוע המשיח.

אגרת שאול אל הרומים ה :

י : " שכן אם בזמן שהיינו אויבים נרצינו לאלהים במות בנו, על אחת כמה וכמה נושע בחיי בנו לאחר שכבר נרצינו.

אגרת שאול השניה אל הקורинתים ה :

י"ח : " והכל מאת האלהים שרצה אותנו אליו על-ידי המשיח, ומסר לנו את שרות הרצוי .
י"ט : " כלומר: אלהים היה במשיח מרצה את העולם אל עצמו מבלי לחשב להם את עוונותיהם, והוא שם בנו את דבר הרצוי.

אגרת שאול אל הקולוסים א :

כ: " ובאמצעותו לרצות אל עצמו את הכל. הן מה שבשמים והן מה שבארץ, באמצעותו, בעשית שלום בדמו על הצלב.
כ"א: " אתם לפניכם הייתם נכרים ואויבים במחשבותיכם ובמעשיכם הרעים .
כ"ב: " אבל כעת עשה רצוי בגוף בשרו על-ידי מותו, כדי להציגכם לפניו קדושים, בלי מום ובלי דפי-

אגרת שאול הראשונה אל טימותיאוס ב :

ה: " הן אחד האלהים, ואחד המתוך בין אלהים לבני אדם - האדם המשיח ישוע ,

ו: " אשר נתן את עצמו כפר בעד הכל. זאת העדות בעתותיה,

ד. ביטל את החוק

חוק משה הוא הברית הראשונה, הכוללת את עשרת הדיברות, כיום הברית הישנה. ישוע ביטל, וביטל ביסודיות את פעולתו של חוק משה, הברית הראשונה, הכוללת את עשרת הדיברות, סמר אותה לצלב שלו.

שמות לד :

כח וְיֵהִי-שֵׁם עַם-יְהוָה, אֲרֻכָּעִים יוֹם וְאֲרֻכָּעִים לַיְלָה--לָחֶם לֹא אָכַל, וּמִיָּם לֹא שָׁתָה; וַיִּכְתֹּב עַל-הַלְחָת, אֵת דְּבָרֵי הַבְּרִית--עֲשֶׂרֶת, הַדְּבָרִים .

אגרת שאול השניה אל הקורинתים ג :

י"ג : " ואין אנו כמשה ששם מסוה על פניו כדי שבני ישראל לא יתבוננו אל קץ הדבר המתבטל .

האגרת אל העברים ז :

י"ח : " ואכן המצוה שנתנה בעבר מתבטלת בגלל חלשתה ואי יכולתה להועיל ,
י"ט : " שכן התורה לא השלימה דבר; לעמת זאת באה תקוה טובה יותר ועל-ידיה אנחנו מתקרבים לאלהים.

אגרת שאול אל האפסים ב :

ט"ו : " הוא בטל את תורת המצוות שבחקים, כדי לברא בו עצמו את השנים לאדם חדש אחד ובכך לעשות שלום ,

אגרת שאול אל הקולוסים ב :

בטל את שטר החוב אשר היה נגדנו עד תמו והסירו בתקעו אותו בצלב.

אגרת שאול אל הרומים ז

ד: " כן גם אתם, אחי, מתם לגבי התורה בגופו של המשיח, באפן שנעשיתם שיכים לאחר, לזה שהוקם מן המתים, כדי שנעשה פרי לאלהים

ה: " הרי כאשר היינו משעבדים לבשריות, תאוות החטא שנעורו על-ידי התורה פעלו באיברינו לעשות פרי הגורם למות

ו: " אבל כעת, לאחר שמתנו לגבי מה שככל אותנו, שחררנו מן התורה כדי לעבד את אלהים בחדשות הרוח ולא בישן של אות כתובה.

האגרת אל העברים ח :

ח: " הלא בהוכיחו אותם הוא אומר: "הנה ימים באים, נאם-יהוה, וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה ברית חדשה; ט: " לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים, אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בחלתי בם, נאם-יהוה.

אגרת שאול אל הרומים י :

ד: " הרי המשיח הוא תכלית התורה, כדי שיצדק כל מי שמאמין.

האגרת אל העברים י :

א: " התורה, אשר צל הטובות העתידות בה ולא עצם צלם הדברים, אף פעם אינה יכולה להביא לידי שלמות על-ידי אותם הקרבנות את הבאים להקריבם בהתמדה שנה בשנה .

ב: " אלו יכולה לעשות כן, היתה מפסקת הקרבתם; כי לאחר שהמשרתים בקדש היו נטהרים פעם אחת, לא היתה בהם עוד הכרת חטא .

ט: " ובאמרו אחרי כן, "הנה באתי לעשות רצונך", מסיר הוא את הראשונה כדי להקים את השניה.

אגרת שאול אל הגלטים ד :

ד: " אבל כאשר מלאה העת שלח אלהים את בנו, ילוד אשה וכפוף לתורה , ה: " לפדות את הכפופים לתורה כדי שנקבל את מעמד הבנים.

אגרת שאול אל הגלטים ה :

י"ח: " אבל אם הרוח מנהיגה אתכם, אזי אינכם כפופים לתורה 19. מעשי הבשר גלויים ואלה הם: נאוף וזנות, טמאה, זמה , אגרת שאול אל הגלטים ב :

י"ט: " אני מתי לגבי התורה בגלל התורה, כדי שאחיה לאלהים.

אגרת שאול אל הגלטים ג :

כ"ג: " לפני בוא האמונה נשמרנו תחת יד התורה, כלואים היינו לקראת האמונה העתידה להגלות . כ"ד: " לפיכך היתה התורה אומנת המדריכה אותנו אל המשיח, למען נצדק על-ידי אמונה כ"ה: " אבל לאחר בוא האמונה איננו נתונים עוד למרות האומנת.

ה. הפך לקללה עבורנו

כמו שכתוב, ארור הוא כל מי שלא ממשיך בכל הדברים שכתובים בספר החוק לעשותם, אך ישוע פדה אותנו מקללת החוק בכך שהפך לנו לקללה על ידי תלייה על עץ.

דברים כח

טו וְהִיָּה, אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו וְחֻקָּתָיו, אֲשֶׁר אֶנְכִי מֵצֵוְךָ הַיּוֹם--וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה, וְהִשְׁיִיגוּךָ .

דברים כא

כב: "וכי-יהיה באיש, חטא משפט-מִנֶּת--וְהוֹמַת: וְתָלִית אֹתוֹ, עַל-עֵץ.
כג: "לֹא-תָלִין נִכְלָתוֹ עַל-הָעֵץ, כִּי-קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא--כִּי-קָלְלַת אֱלֹהִים, תְּלוּי; וְלֹא תִטְמֵא, אֶת-אֲדָמָתְךָ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לְךָ נַחֲלָה.

אגרת שאול אל הגלטים ג :

י: הנשענים על קיום מצוות התורה נתונים תחת קללה, שהרי כתוב, "ארור כל מי שלא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם".

אגרת שאול אל הגלטים ג :

י"ג : המשיח פדה אותנו מקללת התורה בכך שהיה לקללה בעדנו - שכן הכתוב אומר, "קללת אלהים תלוי על-עץ."

ו.עשה יהודים וגויים גוף אחד
הגויים שהיו זרים לברית ההבטחה וללא אלוהים, התפייסו לאלוהים על ידי דמו של ישוע. ישוע שבר את המחיצה בין היהודי לגוי על ידי ביטול החוק, ובכך עשה גוף אחד; גוף ישוע.

אגרת שאול אל האפסים ב :

י"א : "על כן זכרו אתם מה היה בעבר, אתם, הגוים מבחינה גופנית, הנקראים "ערלים" בפי הנקראים "נמולים", אשר מילתם בבשר ומעשה ידיים היא .

י"ב : "באותה עת הייתם בלי משיח, זרים לעדת ישראל ונכרים לבריתות ההבטחה, מחסרי תקוה וללא אלהים בעולם .
י"ג : "אבל כעת, במשיח ישוע, אתם הרחוקים בעבר, נהייתם קרובים על-ידי דם המשיח

י"ד : "הן הוא שלומנו; הוא עשה את השנים לאחד והרס בבשרו את מחצת האיבה
ט"ו: "הוא בטל את תורת המצוות שבחקים, כדי לברא בו עצמו את השנים לאדם חדש אחד ובכך לעשות שלום
ט"ז: "וכדי שבגוף אחד ירצה את שניהם לאלהים על-ידי הצלב, בהמיתו בו את האיבה .
י"ז : הוא בא ובשר שלום, לכם הרחוקים וגם לקרובים

י"ח : דרכו יש לכם ולנו גישה ברוח אחת אל האב .

אגרת שאול אל הרומים ב :

כ"ח : "הן לא על-פי מראית עין יהודי הוא יהודי, ולא מה שרואים בגוף הוא מילה

כ"ט : "יהודי הוא זה שבתוך תוכו הוא יהודי ומילה היא זו שבלב, לפי הרוח ולא לפי אות כתובה; שבחו אינו בא מבני אדם, כי אם מאלהים.

הבשורה על-פי יוחנן י :

ט"ז : "גם צאן אחרות יש לי, אשר אינן מן המכלא הזה. עלי להנהיג גם אותן. הן את קולי תשמענה ויהיה עדר אחד ורועה אחד.

ז. ישוע מביא שלום

ישוע הוא נסיך השלום שנשלח מאלוהי השלום. הונאת שלומנו; היציבות, הרווחה, השלום, הבטיחות, הבריאות, השגשוג, השלווה שלנו היו על ישוע בזמן שהיה על הצלב. אם אנו מוצדקים על ידי אמונה בדמו, יש לנו שלום עם אלוהים. להיות מובלים על ידי רוח אלוהים מייצרת בנו שלום.

ישעיהו ט :

ו: "לם רבה (למַרְבֵּה) הַמִּשְׁרָה וְלִשְׁלֹם אֵין-קֶץ, עַל-כֵּסֶא דָּוִד וְעַל-מַמְלַכְתּוֹ, לְהַכִּין אֹתָהּ וּלְסַעְדָּהּ, בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה; מַעֲתָה, וְעַד-עוֹלָם, קִנְיָת יְהוָה צְבָאוֹת, תַּעֲשֶׂה-זֹאת.

ישעיהו נ"ג :

ה: "וְהוּא מִחֻלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ, מִדָּקָא מַעֲוִינֵינוּ; מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו, וּבִתְבַרְתּוֹ נִרְפָּא-לָנוּ .

ישעיהו נ"ב :

ז: "מֵה-נָאוּ עַל-הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׁר, מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב--מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה; אָמַר לְצִיּוֹן, מָלֵךְ אֱלֹהֶיךָ.

אגרת שאול אל הרומים י :

ה: " כיצד יבשרו אם לא ישלחו? הן כתוב: "מה-נאו רגלי מבשרי טוב!"

אגרת שאול אל הרומים ה :

א: על כן לאחר שהצדקנו על-סמך אמונה יש לנו שלום עם אלהים הודות לאדוננו ישוע המשיח.

הבשורה על-פי יוחנן יד :

כ"ז : שלום אני משאיר לכם, את שלומי אני נותן לכם; לא כדרך שהעולם נותן אני נותן לכם. אל נא יחת לבבכם ואל יירא.

אגרת שאול אל הגלטים ה :

כ"ב : "לעמית זאת, פרי הרוח הוא אהבה, שמחה, שלום, ארך רוח, נדיבות, טוב לב, נאמנות
כ"ג : "ענוה, רסון עצמי - על מדות כאלה אין תורה חלה.

אגרת שאול אל האפסים ב :

י"ד : הן הוא שלומנו; הוא עשה את השנים לאחד והרס בבשרו את מחצת האיבה .

אגרת שאול אל הקולוסים א :

כ : " ובאמצעותו לרצות אל עצמו את הכל. הן מה שבשמים והן מה שבארץ, באמצעותו, בעשית שלום בדמו על הצלב.

אגרת שאול אל הרומים יד :

י"ז : " כי מלכות אלהים אינה אכילה ושתייה, אלא צדק ושלום ושמחה ברוח הקדש.

י"ח : " מי שמשרת את המשיח בדרך זו, רצוי הוא לאלהים ומקבל על הבריות .

אגרת שאול אל הפיליפים ד :

ו: "אל תדאגו לשום דבר, כי אם בכל דבר הציגו משאלותיכם לאלהים בתפלה ובתחנונים ובהודיה

ז: "ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע.

ישעיהו כו :

ג יִצָּר סְמוּךְ, תִּצָּר שְׁלֹום שְׁלֹום: כִּי בָהּ, בְּטוֹת.

האגרת אל העברים יג :

כ: "ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רועה הצאן הגדול, את אדוננו ישוע

כ"א: "הוא יכשיר אתכם לכל דבר טוב כדי שתעשו את רצונו, בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח, אשר לו הכבוד לעולמי עולמים. אמן.

ח. הוא נשא את החולי והכאב שלנו

ריפוי של הגוף הפיזי והפקולטות הנפשיות (מערכת העצבים המרכזית), כאביו ומחלותיה, שילמו באמצעות הפסים אותם לקח ישוע במהלך הטרידה ונשיאת מחלותינו וכאביו על הצלב. הריפוי שלנו הושלם כאשר ישוע נרפא בתחיית המתים. ריפוי זה ניתן לשרת על ידי תפילה, הנחת ידיים, המשחה בשמן או סתם דיבור במילה.

ישעיהו נג :

ד: "אֲכַן חָלִינוּ הוּא נָשָׂא, וּמְכַאֲבֵינוּ סָבַל; וְאֶנְחֵנוּ חֲשַׁבְנָהוּ, נְגִיעַ מַכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה .
ה: "וְהוּא מַחְלֵל מַפְשָׁעֵנוּ, מְדַכָּא מַעֲוֹנוֹתֵינוּ; מוֹסֵר שְׁלוֹמָנוּ עָלֵינוּ, וּבִתְבָרָתוֹ נִרְפָּא-לָנוּ .

ישעיהו נ :

ו גִּוִּי נִתְּתִי לַמָּכִים, וּלְחַיִּי לַמָּרְטִים; פָּנִי לֹא הִסְתַּרְתִּי, מִכְּלִמּוֹת נְרָק.
ז וְאֵדָנִי יְהוָה יַעֲזֹר-לִי, עַל-כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי; עַל-כֵּן שָׁמַתִּי פָנִי, פַּחַלְמִישׁ, וְאֵדַע, כִּי-לֹא אֲבוֹשׁ.

הבשורה על-פי מתי ח :

י"ז: "לקים את אשר נאמר בפי ישעיהו הנביא: "חלינו הוא נשא ומכאבנו סבלם".

הבשורה על-פי מרקוס טז :

י"ח: "ירימו נחשים, ואם ישתו רעל ממית לא ינזקו; ידיהם ישימו על חולים וייטב להם".

אגרת פטרוס הראשונה ב :

כ"ב: הוא אשר את חטאינו נשא בגופו על העץ, כדי שנמות לגבי החטא ונחיה לצדקה; אשר בחבורתו נרפא לכם,

אגרת יעקב פרק ה :

י"ד: "אם יש חולה ביניכם, יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בעדו במשחם אותו שמן בשם יהוה .
ט"ו: "ותפלת האמונה תושיע את החולה, ויהוה יקים אותו; ואם חטא יסלח לו .
ט"ז: "התודו על חטאיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו, למען תרפאו. גדול כחה של תפלת צדיק בפעלתה .

הבשורה על-פי מתי ח :

ח: "השיב שר-המאה ואמר: "אדוני, אינני ראוי לכך שתבוא בצל קורת. רק דבר דבר וירפא נערי

ט: "גם אני איש כפוף למרות וכפופים לי אנשי צבא, וכאשר אני אומר לזה, 'לך!', הוא הולך; ולאחר 'בוא!', הוא בא; ולעבדי, 'עשה זאת!', הוא עושה".

י: "שמע ישוע והתפלא. אמר אל ההולכים אחריו: "אמן אומר אני לכם, אצל שום איש בישראל לא מצאתי אמונה כזאת

י"א: "ואני אומר לכם, רבים יבואו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים

י"ב: "אבל בני המלכות יגרשו אל החשך החיצון; שם יהיו היללה וחרוק השנים

י"ג: "ולשר-המאה אמר ישוע: "לך וכאמונתך כן יהיה לך. "אותה שעה נרפא נערו.

ט. שגשוג

ההפרשה לשגשוג נעשתה על הצלב, ישו נעשה עני כי אנו עשויים להיות עשירים, הוא קיבל את נזירת שלום שלנו המכילה שגשוג, והוא הפך לקללה עבורנו, הכוללת את קללת העוני. אך השגשוג תלוי גם בציות לאלוהים במתן כספינו.

ישעיהו נג :

ה: "והוא מחלל מפשעו, מדכא מעונתיו; מוסר שלומנו עליו, ובחברתו נרפא-לנו .

אגרת שאול אל הגלטים ג :

י"ג: המשיח פדה אותנו מקללת התורה בכך שהיה לקללה בעדנו - שכן הכתוב אומר, "קללת אלהים תלוי על-עץ"

אגרת שאול השניה אל הקורינתים ח :

א: "ועתה, אחי, נספר לכם על חסד אלהים שהאצל בקהלות מקדוניה

ב: "פעמים רבות עמדו במבחן הצרות, ומתוך שפעת שמחתם ועמק עניותם גאה עשר נדיבותם .

ג: "הריני מעיד כי נדבו כפי יכולתם, ויותר מכפי יכולתם ,

ד: "ובהפצרות רבות בקשו מאתנו את הזכות להשתתף בעזרה לקדושים .

ה: "ולא כפי שצפינו, אלא קדם הקדישו את עצמם לאדון ואחר כך לנו, כרצון אלהים

ו: "על כן בקשנו מטיטוס, כי כשם שהקדים והתחיל, כן גם ישרים בקרבכם את מעשה החסד הזה .

ז: "וכשם שאתם שופעים בכל - באמונה, בהטפה, בדעת, בכל שקידה, ובאהבה אשר עוררנו בכם - שפעו גם בחסד הזה.

ח: "אינני מדבר בדרך של פקדה, אלא שעל-ידי חריצותם של אחרים אני בוחן גם את אמתות אהבתכם .

ט: "הן יודעים אתם את מעשה החסד של אדוננו ישוע המשיח, שבהיותו עשיר נעשה עני למענכם, כדי שתעשירו אתם על-ידי עניותו.

י: "מחזה אני את דעתי בענין זה, שכן הדבר יועיל לכם, אתם אשר לפני שנה הקדמתם והתחלתם לא רק לעשות אלא גם לרצות. י"א: "אבל כעת השלימו גם את המעשה, כדי שתהיה השלמת המעשה מתוך מה שמשגת ידכם, כפי שהיתה הנכונות לרצות.

י"ב: "שהרי אם קימת הנכונות, רצויה היא לפי מה שיש ביד איש, לא לפי מה שאין בידו.

י"ג: "אין זה כדי שתהיה לאחרים רוחה ולכם מחסור, אלא לשם השוויון.

י"ד: "כעת השפע שלכם ימלא את מחסורם, כדי שבעת הצורך ימלא השפע שלהם את מחסורכם אתם, וכך יקים השוויון

ט"ו: "כפי שכתוב: "ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר".

הבשורה על-פי לוקס ו :

ל"ח: "תנו וינתן לכם; מזה יפה, דחוסה, גדושה ושופעת יתנו בחיקכם, כי במזה שאתם מודדים ימדד לכם".

אגרת שאול אל הגלטים ו :

ו: "מי שלומד את דבר אלהים צריך לשתף בכל הדברים הטובים את מי שמלמד אותו

ז: "אל תטעו, באלהים אין להתל; כי מה שאדם זורע, את זאת גם יקצר.

ח: "מי שזורע בשדה בשרו, מן הבשר יקצר כליון. אבל הזורע בשדה הרוח, מן הרוח יקצר חיי עולם.

מעשי השליחים ד :

ל"ד: "גם לא היה בהם איש שרוי במחסור, כי כל בעלי השדות ובעלי הבתים מכרו את נכסיהם והביאו את כסף מחירם.

ל"ה: "הם הניחוהו לרגלי השליחים ולכל איש נתן כפי צרכו.

י. הדם של ישוע

במשיח ישוע יש לנו גאולה, הצדקה, צדקות וקידוש רוח, נשמה וגוף. כל אחד מאלה מושג באמצעות אמונה בבשורה, בדמו של ישוע ועבודת רוח הקודש. כאשר אנו ממשיכים עם האדון, ישנה עבודה מתמדת ברוח, בגוף ובנפש.

1. גאולה

דרך דמו של ישוע, יש לנו גאולה, ההתרחקות על ידי תשלום העברה, מחטא ומנהלת החיים שלנו, שהתקבלו במסורת מאבותינו, לאלוהים.

אגרת שאול אל הרומים ג :

כ"ד: "אך הם מצדקים בחסדו, בחנם, הודות לפדות שבמשיח ישוע.

אגרת שאול אל האפסים א :

ז: "שבדמו יש לנו הפדות, סליחת החטאים כפי עשר חסד האלהים.

אגרת שאול אל הקולוסים א :

י"ג: הן האב הצילנו משלטון החשך והעבירנו אל מלכות בנו אהובו ,
י"ד: " אשר בו לנו הפדות, סליחת החטאים,

אגרת פטרוס הראשונה א :

י"ח: " שהרי יודעים אתם כי לא בדבר נשחת, לא בכסף ולא בזהב, נפדיתם מדרככם התפלה שנחלתם מאבותיכם ,

י"ט: כי אם בדם יקר של ששה תמים שאין בו מום, בדמו של המשיח.

ההתגלות ה :

ט: " ושרו שיר חדש: "ראוי אתה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו, כי אתה נשחטת ובדמך קנית לאלהים מבני כל שבט ולשון, מכל עם ואמה;

י: " ועשית אותם ממלכת כהנים לאלהינו, וימלכו על הארץ".

האגרת אל העברים ט:

י"א: " אבל המשיח, בבואו להיות כהן גדול לטובות העתידות, עבר במשכן גדול ומשלם יותר שאינו מעשה ידים - כלומר, שאינו שייך לבריאה הזאת

י"ב: " ובדמו הוא, ולא בדם שעירים ועגלים, נכנס אחת ולתמיד אל הקדש והשיג פדות עולמים

י"ג: " שכן אם דם פרים ושעירים ואפר הפרה, בהזרקם על הטמאים, יקדשו עד כדי לטהר את הגוף.

י"ד: " על אחת כמה וכמה דמו של המשיח אשר הקריב עצמו לאלהים ברוח עולמים ובלא מום - יטהר את מצפוננו ממעשי מות כדי שנעבד את אלהים חיים.

ט"ו: " לכן הוא מתוך לברית חדשה, ועל-ידי כך - מאחר שמת לפדות מן הפשעים אשר נעשו בימי הברית הראשונה - יקבלו המקראים את נחלת עולם המבטחת .

2.הצדקה

באמצעות אמונה בדמו של ישוע אנו מוצדקים: חטאים נסלחים, כל הראיות לכך הוסרו ונמצאים עם אלוהים, ממש כאילו מעולם לא חטאת.

אגרת שאול אל הרומים ה :

ט: " וכעת, לאחר שכבר הצדקנו בדמו, בודאי ובודאי שנושע על-ידו מן הזעם ;

אגרת שאול אל הרומים ה :

א: " על כן לאחר שהצדקנו על-סמך אמונה יש לנו שלום עם אלהים הודות לאדוננו ישוע המשיח.

מעשי השליחים יג:

ל"ח: " על כן, אנשים אחים, שיהא ידוע לכם כי הודות לו מכרזת לכם סליחת חטאים.

ל"ט: " ובכל הדברים שלא יכלתם להצדק בהם בתורת משה, הרי שבו נצדק כל מי שמאמין.

אגרת שאול אל הרומים ג :

כ: " זאת מפני שבמעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר, כי התורה רק מביאה לידי הכרת חטא .
כ"א: " אך כעת נגלתה צדקת האלהים בלי תורה, צדקה שהתורה והנביאים מעידים עליה .

כ"ב: " היא צדקה של האלהים, באמצעות אמונת ישוע המשיח, אל כל ועל כל המאמינים; שהרי אין הבדל ,

כ"ג: " כי הכל חטאו ומחסרי כבוד אלהים המה.

כ"ד: " אך הם מצדקים בחסדו, בחנם, הודות לפדות שבמשיח ישוע.

כ"ה: " אשר האלהים שם אותו לכפרה בדמו, כפרה על-יסוד אמונה. כל זה כדי להראות את הצדקה של אלהים בכך שבארץ רוחו פסח על חטאי העבר

כ"ו: " ולהראות את צדקתו בזמן הזה: שהוא צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע.

כ"ז: " אם כן, היש מקום לגאווה? לא, אין לה מקום. הודות לאיזו תורה? של המעשים? לא, הודות לתורה של אמונה

כ"ח: " ואמנם אנו קובעים שהאדם מצדק על-ידי אמונה ללא תלות במעשי התורה .

כ"ט: " או שמא הוא אלהי היהודים בלבד? האין הוא גם אלהי הגוים? כן, גם אלהי הגוים הוא.

ל: " שכן אלהים אחד הוא המצדיק את הנמולים על-יסוד אמונה, ואת הערלים על-ידי האמונה

ל"א: " האם אנו מבטלים אפוא את התורה על-ידי האמונה? חס וחלילה! אדרבא, אנו נותנים תקף לתורה.

אגרת שאול אל הגלטים פרק ב :

ט"ז: " וכיון שיודעים אנו כי האדם אינו נצדק בקיום מצוות התורה, אלא באמונת המשיח ישוע, האמנו גם אנחנו במשיח ישוע, למען נצדק מתוך אמונה במשיח ולא בקיום מצוות התורה, שכן בקיום מצוות התורה לא יצדק כל בשר .

י"ז: " אבל אם בשעה שאנחנו מבקשים להצדק במשיח ימצא שגם אנחנו אנשים חוטאים, האם נובע מזה שהמשיח משרת לחטא? חס וחלילה!

3. צדקנות

צדקנות, עמידה נכונה עם אלוהים ולעשות את עבודותיו של אלוהים, היא מתנה חופשית המתקבלת על ידי אמונה בבשורה ובדמו של ישוע.

אגרת שאול אל הרומים ה :

י"ז: " שהרי אם על-ידי עברה של אדם אחד מלך המות, כל שכן המקבלים את שפעת החסד ואת מתנת הצדקה ימלכו בחיים בגלל האחד ישוע המשיח

י"ח: " ובכן, כשם שעברה אחת היא הרשעה לכל בני אדם, כן גם מעשה צדקה אחד הוא זכוי של חיים לכל בני אדם

י"ט: " כי כשם שבגלל אי-ציותו של אדם אחד נעשו הרבים לחוטאים, כן גם בגלל ציותו של האחד יעשו הרבים לצדיקים

כ: " התורה באה ובכך רבו העברות. אבל היכן שהתרבה החטא, החסד שפע עוד יותר.

כ"א: " וכך כשם שהחטא משל במות, כן גם ימשל החסד באמצעות צדקה, והתוצאה - חיי עולם על-ידי ישוע המשיח אדוננו.

אגרת שאול אל הרומים ג :

י"ט: " אנו יודעים כי כל מה שהתורה אומרת, היא אומרת לאנשים הכפופים לתורה, כדי שלא יהיה פתחון פה לאיש וכל העולם ימצא אשם לפני אלהים.

כ: " זאת מפני שבמעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר, כי התורה רק מביאה לידי הכרת חטא .

כ"א: " אך כעת נגלתה צדקת האלהים בלי תורה, צדקה שהתורה והנביאים מעידים עליה .

כ"ב: " והיא צדקה של האלהים, באמצעות אמונת ישוע המשיח, אל כל ועל כל המאמינים; שהרי אין הבדל.

כ"ג: " כי הכל חטאו ומחסרי כבוד אלהים המה

כ"ד: " אך הם מצדקים בחסדו, בחנם, הודות לפדות שבמשיח ישוע.

כ"ה: " אשר האלהים שם אותו לכפרה בדמו, כפרה על-יסוד אמונה. כל זה כדי להראות את הצדקה של אלהים בכך שבארץ רוחו

פסח על חטאי העבר ,

אגרת יוחנן הראשונה ג :

ז: " ילדי, אל יתעה אתכם איש: העושה צדקה צדיק, כשם שההוא צדיק.

אגרת יוחנן הראשונה ב :

כ"ט: " אם יודעים אתם שהוא צדיק, יודעים אתם שגם כל עושה צדקה נולד ממנו.

4.קידוש

ה קידוש עוסק בבשר ובמצפון. קידוש יש להפריד, להפריד לאלוהים לשרות. זה מושג על ידי אמונה בדמו של ישוע. זה כולל את הרוח, הגוף והנפש. זו עבודה מתקדמת מרגע שנולד מחדש ועד שנפגש עם ישוע באוויר (לא חוויה של פעם).

האגרת אל העברים ט :

י"ג : " שכן אם דם פרים ושעירים ואפר הפרה, בהזרקם על הטמאים, יקדשו עד כדי לטהר את הגוף

י"ד : " על אחת כמה וכמה דמו של המשיח אשר הקריב עצמו לאלהים ברוח עולמים ובלא מום - יטהר את מצפוננו ממעשי מות כדי שנעבד את אלהים חיים.

האגרת אל העברים י :

ח: " באמרו לעיל, "ובח ומנחה ועולה וחטאה לא חפצת אף לא שאלת", אשר מקריבים אותם על-פי התורה ,

ט: " ובאמרו אחרי כן, "הנה באתי לעשות רצונך", מסיר הוא את הראשונה כדי להקים את השנייה .

י: " ובאותו הרצון מקדשים אנחנו על-ידי הקרבת גופו של ישוע המשיח פעם אחת ולתמיד.

י"א : " כל כהן עומד יום יום לשרת בקדש ומקריב פעמים רבות את אותם הקרבנות אשר אף פעם אינם יכולים להסיר חטאים

י"ב : " אבל זה, לאחר שהקריב קרבן אחד על החטאים, יושב לימין האלהים לתמיד

י"ג : " ומאז הוא מחכה עד אשר יושנו אויביו הדום לרגליו ,

י"ד : " שכן בקרבן אחד השלים לתמיד את המקדשים.

האגרת אל העברים יג :

י"א : " הבהמות אשר דמן מובא אל הקדש ביד הכהן הגדול לכפרת החטא, גופותיהן נשרפות מחוץ למחנה.

י"ב : " לכן גם ישוע, כדי לקדש את העם בדמו, סבל מחוץ לשער.

אגרת שאול הראשונה אל התסלוניקים ה

כ"ב: "יקדש אתכם אלהי השלום קדשה שלמה ותשמר שלמות רוחכם ונפשכם וגופכם, להיות בלי דפי בבוא אדוננו ישוע המשיח 24. נאמן הוא הקורא אתכם, אשר גם יעשה זאת.

האגרת אל העברים ב:

י"א: "הן גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה, ולכן אינו בוש מקרא להם אחים.

כ. נושא פרי

מה שמאדיר את אלוהים נושא פרי. נושא הפרי נובע מהשמירה בישוע, אנו בו והמילה שלנו בנו.

הבשורה על-פי יוחנן טו :

א: "אני הגפן האמתית ואבי הכורם

ב: "כל שריג בי שאינו עושה פרי, הוא מסיר אותו; וכל אשר עושה פרי, הוא מטהר אותו כדי שירבה פריו .

ג: "אתם כבר מטהרים על-ידי הדבר שדברתי אליכם

ד: "עמדו בי ואני בכם. כמו שהשריג אינו יכול לעשות פרי מאליו אם לא יעמד בגפן, כך גם אתם אם לא תעמדו בי .

ה: "אני הגפן; אתם השריגים. העומד בי ואני בו עושה פרי לרב, שכן בלעדי אינכם יכולים לעשות דבר .

ו: "מי שאינו עומד בי משלך החוצה, כשריג, ומתיבש. לאחר שמלקטים אותם משליכים אותם לאש ושם הם נשרפים

ז: "אם עומדים אתם בי ודברי עומדים בכם, בקשו מה שתמצו, ויהיה לכם

ח: "בזאת יפאר אבי: שתעשו פרי לרב ותהיו לי לתלמידים .

אגרת שאול אל הקולוסים א:

ה: "לנכח התקוה השמורה לכם בשמים, תקוה אשר שמעתם עליה קדם לכן בדבר האמת של הבשורה

ו: "שהגיעה אליכם. וכשם שהבשורה עושה פרי ומשגשגת בכל העולם, כן גם בקרבכם למן היום ששמעתם והכרתם באמת את חסד אלהים.

הבשורה על-פי לוקס ח :

ד: "כאשר התאספו המוני אנשים שבאו אליו מכל עיר, דבר במשל.

ה: "הזורע יצא לזרע את זרעו; כאשר זרע נפלו כמה זרעים בשולי הדרך ונרמסו, ועוף השמים אכל אותם .

ו: "אחרים נפלו על סלע, אך עם צמיחתם התיבשו בגלל חסר לחות

ז: "אחרים נפלו בין קוצים, אך הקוצים שצמחו יחד עמם החניקו אותם

ח: "ואחרים נפלו על אדמה טובה, צמחו ועשו פרי פי מאה. "לאחר שאמר זאת קרא: "מי שאזנים לו, שישמע!"

ט: "שאלוהו תלמידיו: "מה פשר המשל הזה ?"

י: "השיב: "לכם נתן לדעת את סודות מלכות האלהים, אבל לאחרים - במשלים, למען ראה לא יראו ובשמעם לא יבינו .

י"א: "זהו פשר המשל: הזרע הוא דבר אלהים

י"ב: אלה אשר בשולי הדרך הם השומעים. אחר כך בא השטן ולוקח את הדבר מלבם, למנע אותם מלהאמין ולהושע .

י"ג: אלה אשר על הסלע הם השומעים את הדבר ומקבלים אותו בשמחה, אך שרש אין להם; זמן-מה יאמינו ובעת נסיון יסוגו .

י"ד: הנופלים בין הקוצים הם השומעים אשר בלכתם נחנקים בדאגות ובעשר ובתענוגות החיים, ואינם עושים פרי ראוי לאכילה .
ט"ו : ואלה אשר באדמה הטובה הם שומעי הדבר המחזיקים בו בלב ישר וטוב ועושים פרי בסבלנות".

הבשורה על-פי מרקוס ד :

ט"ז : וכן הנזרעים על אדמת טרשים אלה הם אשר בשמעם את הדבר מקבלים אותו מיד בשמחה

י"ז : אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יחזיקו מעמד; לאחר מכן, בבוא צרה או רדיפה בגלל הדבר, יכשלו מיד

י"ח : והאחרים הם הנזרעים בין הקוצים; אלה הם השומעים את הדבר.

י"ט: " אלא שדאגות העולם הזה ומדוחי העשר ותאוות לשאר דברים באים ומחניקים את הדבר ולא יעשה פרי.

כ: " הנזרעים על האדמה הטובה הם השומעים את הדבר ומקבלים אותו ועושים פרי - זה פי שלושים, זה פי ששים וזה פי מאה ."

VI. היסוד: ששת העקרונות :

אם אלוהים מתיר, להמשיך לשלמות, ראשית עלינו לבסס את הבסיס. יסוד זה מונח על ידי השליחים והנביאים.

העקרונות הראשונים של דברי אלוהים שנמצאו באיגרת אל העברים 6 ונלמדו ב"מי החיים" מאז הקמתם, הם אותן תורות שאליהן דבקו מייסדי האי רוד. דויל דוידסון מתחקה אחר השושלת האימהית שלו לשמונה מהגברים האלה שהגיעו לאמריקה, וביקשו חופש לעבוד את אלוהים ולציית לכתובים כפי שהבינו אותם. לפני למעלה מ-שלוש מאות שנה הם הקימו את הכנסייה הראשונה של שש-עקרונות במדינה זו, והקימו ממשלה אזרחית הנפרדת מהכנסייה, כדי לשמור על חופש הדת.

האגרת אל העברים ו:

א: " לכן, לאחר שעזבנו את השלב הראשון של דבר המשיח, נתקדם נא אל הבגרות ואל נשוב להניח יסודות של חזרה בתשובה ממעשים מתים, אמונה באלהים.

ב: " תורת הטבילות, סמיכת ידיים, תחית המתים, ומשפט עולם .

ג: " וזאת נעשה אם ירצה אלהים.

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ג :

י: " כפי חסד אלהים שנתן לי הנחתי יסוד כבנאי חכם ואחר בונה עליו. אבל ישגיח כל אחד כיצד הוא בונה .

י"א: " כי איש לא יוכל להניח יסוד אחר זולתי היסוד שהנח, והוא ישוע המשיח

י"ב: " וכל איש, אם יבנה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש .

י"ג: "מעשהו יתברר, שכן היום יוציאו לאור, מפני שבאש יתגלה; והאש תבחן את מעשהו של כל איש ואיש .
 י"ד: "אם יעמד המעשה שבנה, יקבל האיש את שכרו
 ט"ו: "אם ישרף מעשהו - יפסיד; הוא עצמו יושע, אך זאת מאוד מצל מאש.

אגרת שאול אל האפסים ב :

כ: "בנויים על יסוד השליחים והנביאים, והמשיח ישוע עצמו הוא אבן הפנה .

אגרת שאול אל האפסים ד :

י"א: "והוא נתן את אלה להיות שליחים, את אלה נביאים, את אלה מבשרים, ואת אלה רועים ומורים.
 י"ב: "כדי להכשיר את הקדושים לעבודת השרות, לבנית גוף המשיח .
 י"ג: "עד כי נגיע כלנו אל אחדות האמונה ואחדות ידיעת בן-האלהים, אל האדם השלם, אל שיעור קומתו המלא של המשיח.

אגרת שאול אל האפסים ג :

ד: "כשתקראו תוכלו לראות את הבנתי בסוד המשיח

ה: "הסוד אשר בדורות הקודמים לא נודע לבני אדם, כמו שנגלה כעת לשליחיו ולנביאיו הקדושים, בדרך הרוח-

א. חזרה בתשובה מעבודות מתים

חזרה בתשובה היא שינוי הרצון. זה מביא להכרת האמת. הצעד הראשון של האדם לעבר הישועה הוא הצער האלוקי שעושה תשובה, וטובתו של האל היא זו שמובילה אותו לשם. חזרה בתשובה מעבודות מתים היא חזרה בתשובה של מעשים מתים.

הבשורה על-פי מרקוס א :

י"ד : אחרי שהסגר יוחנן בא ישוע לגליל והכריז את בשורת האלהים באמרו.
 ט"ו : מלאה העת וקרבה מלכות אלהים! שובו בתשובה והאמינו בבשורה !

אגרת שאול השניה אל טימותיאוס ב :

כ"ה : "ומוכיח בענוה את המתנגדים; אולי יתן להם האלהים לחזר בתשובה כדי שיכירו את האמת .

אגרת שאול אל הרומים ב :

ד: "או שמא אתה מזלזל בשפע טובו וארך רוחו וסבלנותו, ואינך מבין כי טובו זה של אלהים מדריך אותך לתשובה?

אגרת שאול השניה אל הקורינתים ז :

י: "הן העצב שהוא כרצון אלהים מעורר לתשובה אשר תוצאתה ישועה, ועל עצב כזה אין להצטער. אבל העצב כדרך העולם גורם מות.

אגרת פטרוס השניה פרק ג:

ט: "אין יהיה מאחר בדבר אשר הבטיח, כמו שיש החושבים זאת לאחור, אלא שהוא מאריך אפו לנו; אין הוא רוצה שיאבד איש, אלא שהכל יבוא לידי תשובה.

מעשי השליחים פרק כ :

כ"א: " בהעידו גם ביהודים וגם ביונים לחזר בתשובה אל אלהים ולהאמין באדוננו ישוע.

האגרת אל העברים ט :

י"ד: " על אחת כמה וכמה דמו של המשיח אשר הקריב עצמו לאלהים ברוח עולמים ובלא מום - יטהר את מצפוננו ממעשי מות כדי שנעבד את אלהים חיים.

ב. אמונה כלפי אלוהים

אמונה היא חומר הדברים שקיוו להם, עדות לדברים שלא נראו. הצדיקים יחיו באמונה, שכן ללא אמונה אי אפשר לרצות את אלוהים. אמונה היא רוח, היא נמצאת בלב. ישנה תשובה ראשונה מעבודות מתים ואחר כך באה האמונה. האמונה באה על ידי שמיעת הבשורה, ובעזרת אמונה זו אנו מטהרים את ליבנו ושלטון בעולם הזה.

האגרת אל העברים י"א :

א: " האמונה היא בטחון בממשות הדברים המקוים, הוכחת דברים שאינם נראים .
חבקוק ב :

ד הנה עֲפֹלָה, לֹא-יִשְׁרָה נַפְשׁוֹ בּוֹ; וְצִדִּיק, בְּאַמוּנָתוֹ יִחְיֶה.

אגרת שאול אל הגלטים ג :

י"א: " בר ברור הוא שאיש לא יצדק לפני אלהים על-ידי התורה, שכן צדיק באמונתו יחיה .

אגרת שאול אל הרומים א :

י"ז: " כי בה צדקת האלהים מתגלית מתוך אמונה לתכלית אמונה, ככתוב: "וצדיק באמונתו יחיה " .

האגרת אל העברים י:

ל"ג: " צדיק באמונתו יחיה; ואם יסוג לא רצתה נפשי בו".

האגרת אל העברים י"א :

ו: " ובלי אמונה אי אפשר להיות רצוי לאלהים, כי כל הקרב אל אלהים צריך להאמין שהוא קים והוא נותן גמול לדורשיו .

אגרת שאול השניה אל הקורינתים ד :

י"ג: " אבל יש לנו אותה רוח של אמונה, ככתוב "האמנתי כי אדבר", ואמנם אנחנו מאמינים ולכן גם מדברים.

מעשי השליחים כ :

כ"א: "בהעידו גם ביהודים וגם ביונים לחזר בתשובה אל אלהים ולהאמין באדוננו ישוע .

אגרת שאול אל הרומים י :

ט"ו: " כיצד יבשרו אם לא ישלחו? הן כתוב: "מה-נאוו רגלי מבשרי טוב .

ט"ז: " אבל לא הכל ציתו לבשורה, שכן ישעיהו אומר: "אדני, מי האמין לשמענתו?

י"ז: " לפיכך האמונה באה בשמיעה והשמיעה - בהכרזת דבר המשיח .

אגרת שאול אל הרומים ה :

כ"א: "וכך כשם שהחטא משל במות, כן גם ימשל החסד באמצעות צדקה, והתוצאה - חיי עולם על-ידי ישוע המשיח אדוננו.

אגרת שאול אל הרומים ה :

י"ז: "שהרי אם על-ידי עברה של אדם אחד מלך המוות, כל שכן המקבלים את שפע החסד ואת מתנת הצדקה ימלכו בחיים בגלל האחד ישוע המשיח.

ההתגלות ה :

ט: "ושרו שיר חדש: "ראוי אתה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו, כי אתה נשחטת ובדמך קנית לאלהים מבני כל שבט ולשון, מכל עם ואמה;

י: "ועשית אותם ממלכת כהנים לאלהינו, וימלכו על הארץ".

מעשי השליחים טו :

ח: "ואלהים היודע את הלבבות העיד עליהם בתתו להם את רוח הקדש כשם שנתנה גם לנו .

ט: " הוא לא הבדיל כלל בינינו לבינם, כי על-ידי האמונה טהר את לבבם .

ג. תורת הטבילה :

יש חמש טבילות בברית החדשה; טבילת התשובה של יוחנן, טבילת מים, טבילת מתים, טבילת רוח הקודש וטבילת סבל. טבילת התשובה של יוחנן אינה חלה עוד ..

1 טבילת התשובה של יוחנן

טבילתו של יוחנן הייתה טבילת תשובה, שעליהם להאמין בו מי שיבואו אחרי יוחנן, ישו הנוצרי. זה כבר לא ישים, השליח פאולוס הוכיח שכאשר הוא התגלה עם טבילתו של יוחנן, הוא הטביל אותם בשם האדון ישוע.

הבשורה על-פי מרקוס א :

ד: " יוחנן המטביל הופיע במדבר כשהוא מכריז על טבילה של תשובה לשם סליחת חטאים
ה: " יצאו אליו כל ארץ יהודה וכל אנשי ירושלים והוא הטביל אותם בנהר הירדן בהיותם מתודים על חטאיהם.

מעשי השליחים י"ט :

א: " בעת שאשאול היה בקורינתוס עבר שאול באזורים העליונים והגיע אל אפסוס. הוא מצא כמה תלמידים

ב: " ושאל אותם: "האם קבלתם את רוח הקדש כאשר האמנתם"? השיבו לו: "אף לא שמענו שיש רוח הקדש".

ג: " שאל: "אם כן, איזו טבילה נטבלתם"? אמרו: "טבילת יוחנן".

ד: " אמר שאול: "יוחנן הטביל טבילה של תשובה, באמרו לעם שיאמינו בזה שיבוא אחריו, כלומר, בישוע".

ה: " הם שמעו ונטבלו לשם האדון ישוע .

ו: " כשסמך שאול את ידיו עליהם, באה רוח הקדש עליהם ואז דברו בלשונות והתנבאו .

ז: "כלם היו כשנים-עשר איש.

2. טבילת מים

הטבילה במים היא על ידי טבילה בלבד. זוהי מצווה ישירה של אדוננו, והיא מיועדת למאמינים בלבד. אנו נטבילים אל מותו של ישוע המשיח, הזקן שלנו נצלב אתו, שגוף החטא נהרס, שכמו שקם המשיח מהמתים על ידי כבוד האב, כך גם עלינו לטייל בו חדשנות בחיים. לגבי מתן טבילת מים, יש לקבוע כי הם "נולדים מחדש" או "ניצלו".

ישנן שתי דרכים בכתובים להטביל במים. הבשורה על-פי מתי כ"ח, הם נטבילים בשם האב, הבן ורוח הקודש. בספר מעשי השליחים הם נטבילים בשם ישוע. אני באופן אישי מטביל אותם כמו שעשו בספר מעשי השליחים, "בשם ישוע". דויל דוידסון.

הבשורה על-פי מתי ג :

י"ג : " אז הגיע ישוע מן הגליל לירדן ובא אל יוחנן להטבל אצלו ,

י"ד : " אלא שיוחנן נסה להניאו מכך באמרו: "אני צריך להטבל אצלך, ואתה בא אלי"?

ט"ו: " השיב לו ישוע ואמר: "הנח כעת, כי מן הראוי שנקים את הצדק כלו." ויוחנן הניח לו.

אגרת שאול אל הרומים ו :

א: " אם כן, מה נאמר? הנמשיך בחטא כדי שירבה החסד ?

ב: " חס וחלילה! אנו שמתנו לגבי החטא, איך נמשיך ונחיה בו ?

ג: " האינכם יודעים כי כלנו אשר נטבלנו למשיח ישוע, למותו נטבלנו ?

ד: " נקברנו אתו בטבילה למות כדי שנתהלך גם אנחנו בחיים חדשים, כשם שהמשיח הוקם מן המתים על-ידי כבודו של האב ;

ה: " שכן אם התאחדנו אתו במות דומה למותו, כך גם נתאחד אתו בתחייתו.

ו: " זאת אנו יודעים: האדם הישן אשר בנו נצלב אתו כדי שיהרס גוף החטא ולא נהיה עוד עבדים לחטא

ז: " שהרי המת משחרר מן החטא

ח: " אבל אם מתנו עם המשיח, מאמינים אנו כי גם נחיה עמו

ט: " אנחנו יודעים כי המשיח, לאחר שקם מן המתים, לא ימות עוד; המות לא יוסיף לשלט בו .

י: " הרי במותו מת אחת ולתמיד לגבי החטא, אך בחיותו הוא חי לאלהים .

י"א : בדרך זאת גם אתם חשבו את עצמכם מתים לגבי החטא, אך חיים לאלהים במשיח ישוע.

אגרת שאול אל הקולוסים ב :

י"ב : נקברתם אתו בטבילה, ואתו גם הוקמתם לתחיה על-ידי אמונתכם בכח אלהים אשר הקימו מן המתים .

מעשי השליחים ח :

ל"ו: כאשר נסעו בדרך באו אל מקום מים. אמר הסריס: "הנה מים. מה ימנע אותי מהטבל"?

ל"ז: ענה פיליפוס: "אם אתה מאמין בכל לבבך, מתר הדבר." השיב הסריס ואמר: "אני מאמין שישוע המשיח הוא בן-האלהים.

ל"ח : הוא צוה לעצור את המרכבה ושניהם ירדו אל המים, הן פיליפוס והן הסריס, ופיליפוס הטבילו.

ל"ט : כשעלו מתוך המים חטפה רוח יהוה את פיליפוס, והסריס לא ראה אותו עוד. אז נסע לדרכו שמח.

מעשי השליחים י :

מ"ז : "הגיב כיפא ואמר: "האם יכול מישוהו למנע את הטבילה במים מאלה שקבלו את רוח הקדש כמונו?"

מ"ח : "הוא צוה עליהם להטבל בשם ישוע המשיח. אחרי כן בקשו ממנו להשאיר אצלם כמה ימים.

הבשורה על-פי מתי כח :

י"ט : "על כן לכו ועשו את כל הגויים לתלמידים, הטבילו אותם לשם האב והבן ורוח הקדש.

מעשי השליחים ב :

ל"ח : "אמר להם כיפא: "שובו בתשובה והטבלו איש איש מכם בשם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם, ותקבלו את מתנת רוח הקדש.

מעשי השליחים ח :

ט"ז : "כי עוד לא צלחה הרוח על איש מהם; הם רק נטבלו בשם האדון ישוע.

3.טבילת המתים :

השליח פאולוס כותב על טבילתם למתים. בדצמבר תש"ע התחלנו לעשות זאת למי שמת באמונה אך מעולם לא הוטבל במים. זה היה מנוהל במילים אלה, "אני מטביל אותך בשם ישוע למתים".

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים טו :

כ"ט : "אם לא כן, מה יעשו האנשים שנטבלים בעד המתים? אם אמנם אין המתים קמים לתחייה, למה הם נטבלים בעדם?

האגרת אל העברים יא :

מ : "ואולם אלהים הכין לנו דבר טוב יותר, כדי שלא יובאו לידי שלמות בלעדינו.

4.טבילת רוח הקודש :

הטבילה ברוח הקודש או ברוח הקודש החלה ביום חג השבועות. זה הובטח על ידי הנביא יואל ביואל 2. זוהי מתנה מאלוהים כפי שהובטח על ידי האדון ישוע המשיח לאלו המאמינים. זה מתקבל לאחר הלידה החדשה. יתכן שהוא יתקבל על ידי הנחת הידיים או לא. טבילה זו היא חידוש ומעידה על ידי הדיבור בשפות אחרות כאשר רוח הקודש נותנת ביטוי. הטבילה באה עם אמונה בבשורה ובצייתנות לאלוהים. אנו עשויים לבקש מהאב או מישוע את רוח הקודש.

כאשר רוח הרפאים נכנסת, הוא רק מדבר או מעיד על ישוע וישוע מפואר, שכן הוא יקבל את ישוע ויראה לנו את זה. הוא לא מדבר על עצמו, אלא כל מה שישמע, זה ידבר: והוא יראה דברים שיבואו. אנו לא מתפללים לרוח הקודש, אנו מתפללים לאבא בשם ישוע.

רוח הקודש מנחמת, מקימה, מלמדת, מובילה, מדריכה, מעצימה אותנו לחזות ולהוכיח. ישנן תשע מתנות של רוח הקודש שעשויות לעבוד בכל.

א. חג השבועות, שפיכת רוח הקודש החוצה.

מעשי השליחים ב :

א: " ביום מלאת שבעת השבועות היו כלם יחדיו.

ב: " פתאום היה קול מן השמים, כקול משב רוח עזה, והוא מלא את כל הבית אשר ישבו בו .

ג: " אז הופיעו לנגד עיניהם לשונות כלהבות אש, שהתפזרו ונחו אחת אחת על כל אחד מהם .

ד: " וכלם נמלאו רוח הקדש והחלו לדבר בלשונות אחרות כפי שנתנה להם הרוח לדבר.

י"ד : עמד כיפא עם האחד-עשר, נשא קולו ודבר אליהם: "אנשים יהודים, וכל יושבי ירושלים. זאת דעו לכם והקשיבו לדברי

ט"ו: האנשים האלה אינם שכורים, כמו שאתם סבורים, שכן השעה תשע בבקר

ט"ז: אלא שזה הדבר שנאמר על-ידי יואל הנביא.

י"ז : והיה באחרית הימים, נאם אלהים, אשפוך את-רוחי על-כל-בשר ונבאו בניכם ובנותיכם; בחוריכם חזיונות יראו וזקניכם חלמות יחלמו.

י"ח : וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את-רוחי ונבאו.

יואל ג :

א: " והִיָּה אַחֲרֵי-כֵן, אֶשְׁפּוֹךְ אֶת-רוּחִי עַל-כָּל-בָּשָׂר, וְנָבְאוּ, בְּנֵיכֶם וּבָנוֹתֵיכֶם; זָקְנֵיכֶם, חֲלֻמֹּת יַחֲלֹמוּ--בְּחֹרֵיכֶם, תִּזְנֹנֹת יֵרְאוּ.

ב: " וגם על-הַעֲבָדִים, וְעַל-הַשִּׁפּוֹת, בְּיָמֵי הַהֵמָּה, אֶשְׁפּוֹךְ אֶת-רוּחִי .

ב. זו מתנה של אלוהים.

מעשי השליחים ב :

ל"ח : " אמר להם כיפא: "שובו בתשובה והטבלו איש איש מכם בשם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם, ותקבלו את מתנת רוח הקדש.

ל"ט : " כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים, לכל אשר יקרא להם אדני אלהינו".

מעשי השליחים ח :

י"ח : " כשראה שמעון כי בסמיכת ידי השליחים נתנת רוח הקדש, הגיש להם כסף באמרו.

י"ט : " תנו גם לי את הסמכות הזאת, שכל מי שאניח עליו את ידי יקבל את רוח הקדש

כ: " אמר לו כיפא: "כספך יהא אתך לאבדון, מפני שחשבת לקנות בכסף את מתנת אלהים.

הבשורה על-פי יוחנן ד :

ט: "אמרה לו האשה השומרונית: "איך אתה, שיהודי אתה, מבקש ממני לשתות ואני אשה שומרונית?" -כי היהודים אינם מתערבים עם שומרונים.

י: "השיב ישוע ואמר לה: "לו ידעת את מתנת האלהים ומי הוא האומר לך 'תני לי לשתות', היית את מבקשת ממנו והוא היה נותן לך מים חיים".

מעשי השליחים י:

מ"ד: "בשעה שדבר כיפא את הדברים האלה צלחה רוח הקדש על כל השומעים את הדבר .

מ"ה: "המאמינים בני המילה אשר נלוו אל כיפא השתוממו על שמתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים ,

מ"ו: "שכן שמעו אותם מדברים בלשונות ונותנים גדלה לאלהים .

מ"ז: "הגיב כיפא ואמר: "האם יכול מישוהו למנע את הטבילה במים מאלה שקבלו את רוח הקדש כמונו " ?

ג. הטבילה היא חוויה משנית להינצל, להיוולד מחדש או לקבל את ישוע .

אגרת שאול אל הרומים ח :

ט: "אך אתם אינכם כפופים לבשר, כי אם לרוח, אם אמנם רוח אלהים שוכנת בכם. ומי שאין לו רוח המשיח אינו שייך למשיח

י: "אבל אם המשיח בקרבכם, אזי הגוף אמנם מת עקב החטא, אך הרוח היא חיים מפני שהצדקתם .

י"א: "ואם רוחו של המקים את ישוע מן המתים שוכנת בקרבכם, זה שהקים את המשיח מן המתים יחיה גם את גופכם בן התמותה על-ידי רוחו השוכנת בקרבכם.

אגרת שאול אל האפסים א :

י"ג: "ובו נחלתכם גם אתם; שכן בשמעכם את דבר האמת, את בשורת ישועתכם, ובהאמינכם בו, נחתמתם גם אתם ברוח ההבטחה, רוח הקדש

י"ד: " אשר היא ערבון לנחלתנו עד לפדית הקנין, לתהלת כבודו .

מעשי השליחים יט :

א: "בעת שאשאול היה בקורינתוס עבר שאול באזורים העליונים והגיע אל אפסוס. הוא מצא כמה תלמידים

ב: " ושאל אותם: "האם קבלתם את רוח הקדש כאשר האמתם?" השיבו לו: "אף לא שמענו שיש רוח הקדש".

ג: "שאל: "אם כן, איזו טבילה נטבלתם?" אמרו: "טבילת יוחנן".

ד: "אמר שאול: "יוחנן הטביל טבילה של תשובה, באמרו לעם שיאמינו בזה שיבוא אחריו, כלומר, בישוע".

ה: "הם שמעו ונטבלו לשם האדון ישוע

ו: " כשסמך שאול את ידיו עליהם, באה רוח הקדש עליהם ואז דברו בלשונות והתנבאו .

ד. רוח הקודש חותמת את הצלה שלנו .

אגרת שאול אל האפסים ד :

ל: " ואל תעציבו את רוח הקדש אשר נחתמתם בה ליום הגאולה .

אגרת שאול אל האפסים א :

י"ג : "ובו נחלתכם גם אתם; שכן בשמעכם את דבר האמת, את בשורת ישועתכם, ובהאמינכם בו, נחתמתם גם אתם ברוח ההבטחה, רוח הקדש,

ה. רוח הקודש עשויה להתקבל על ידי הנחת ידיים או לא.

מעשי השליחים ח :

י"ד : "השליחים אשר בירושלים שמעו ששומרון קבלה את דבר אלהים ושלחו אליהם את כיפא ואת יוחנן.

טו: " הללו ירדו לשם והתפללו בעדם שיקבלו את רוח הקדש.

ט"ז : "כי עוד לא צלחה הרוח על איש מהם; הם רק נטבלו בשם האדון ישוע .

י"ז : " אז סמכו ידיים עליהם והם קבלו את רוח הקדש.

מעשי השליחים י"ט :

ו: " כשסמך שאול את ידיו עליהם, באה רוח הקדש עליהם ואז דברו בלשונות והתנבאו .

מעשי השליחים י :

מ"ד: " בשעה שדבר כיפא את הדברים האלה צלחה רוח הקדש על כל השומעים את הדבר .

מ"ה: " המאמינים בני המילה אשר גלו אל כיפא השתוממו על שמתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים

מ"ו: " שכן שמעו אותם מדברים בלשונות ונותנים גדלה לאלהים .

מ"ז: " הגיב כיפא ואמר: "האם יכול מישהו למנע את הטבילה במים מאלה שקבלו את רוח הקדש כמונו ?"

ו. עדויות לטבילה ברוחות הרפאים המדברות בשפות.

מעשי השליחים ב :

א: " ביום מלאת שבעת השבועות היו כלם יחדיו .

ב: " פתאום היה קול מן השמים, כקול משב רוח עזה, והוא מלא את כל הבית אשר ישבו בו3 .

ג: " אז הופיעו לנגד עיניהם לשונות כלהבות אש, שהתפזרו ונחו אחת אחת על כל אחד מהם

ד: " וכלם נמלאו רוח הקדש והחלו לדבר בלשונות אחרות כפי שנתנה להם הרוח לדבר.

ה: " בירושלים התגוררו יהודים יראי אלהים מכל עם ועם אשר תחת השמים .

ו: " כאשר נשמע הקול הזה התקהלו עם רב וכלם .

ז: " נבוכו, שכן כל איש שמע אותם מדברים בשפתו שלו . הם נתמלאו תמהון ופליאה ואמרו: "הרי כל המדברים האלה גליליים

ח: " ואיך כל אחד מאתנו שומע בשפת מולדתו ?

ט: " פרתים אנחנו ומדים, עילמים ותושבי ארם נהרים, תושבי יהודה וקפדוקיה ופונטוס ואסיה ,

י: " פריגיה ופמפיליה, מצרים ומחוזות לוב הסמוכים לקירניה, תושבי רומא המתגוררים כאן ,

יא: " יהודים וגרים, כרתיים וערבים - והנה אנחנו שומעים אותם מספרים בלשונותינו את גדלות האלהים!"

מעשי השליחים י :

מ"ד: " בשעה שדבר כיפא את הדברים האלה צלחה רוח הקדש על כל השומעים את הדבר .

מ"ה: " המאמינים בני המילה אשר נלוו אל כיפא השתוממו על שמתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים

מ"ו: " שכן שמעו אותם מדברים בלשונות ונותנים גדלה לאלהים .

מ"ז: " הגיב כיפא ואמר: "האם יכול מישהו למנע את הטבילה במים מאלה שקבלו את רוח הקדש כמונו ?"

מעשי השליחים י"ט :

א: " בעת שאשאול היה בקורינתוס עבר שאול באזורים העליונים והגיע אל אפסוס. הוא מצא כמה תלמידים

ב: " ושאל אותם: "האם קבלתם את רוח הקדש כאשר האמנתם?" השיבו לו: "אף לא שמענו שיש רוח הקדש".

ג: " שאל: "אם כן, איזו טבילה נטבלתם?" אמרו: "טבילת יוחנן".

ד: " אמר שאול: "יוחנן הטביל טבילה של תשובה, באמרו לעם שיאמינו בזה שיבוא אחריו, כלומר, בישוע".

ה: " הם שמעו ונטבלו לשם האדון ישוע

ו: " כשסמך שאול את ידיו עליהם, באה רוח הקדש עליהם ואז דברו בלשונות והתנבאו

ז: "כלם היו כשנים-עשר איש.

ז. טבילה ניתנה לאלו המאמינים בבשורה ומצייתים לאלוהים.

הבשורה על-פי מרקוס טז :

י"ז: " ואלה האותות אשר יללו אל המאמינים: יגרשו שדים בשמי; בלשונות חדשות ידברו.

מעשי השליחים ה :

ל"ב : אנחנו עדי הדברים האלה, וגם רוח הקדש אשר נתן האלהים לשומעים בקולו ."

ח. ניתן לבקש את רוח הקודש.

הבשורה על-פי לוקס יא :

י"ג : "הן אתם הרעים יודעים לתת מתנות טובות לבניכם, כל שכן האב שבשמים יתן את רוח הקדש למבקשים ממנו!"

הבשורה על-פי יוחנן ד :

ט: "אמרה לו האשה השומרונית: "איך אתה, שיהודי אתה, מבקש ממני לשתות ואני אשה שומרונית?" - כי היהודים אינם מתערבים עם שומרונים.

י: "השיב ישוע ואמר לה: "לו ידעת את מתנת האלהים ומי הוא האומר לך 'תני לי לשתות', היית את מבקשת ממנו והוא היה נותן לך מים חיים".

ט. רוח הקודש רק מדברת או מעידה על ישוע, ישוע מפואר

הבשורה על-פי יוחנן טו :

כ"ו: "בבוא המנחם אשר אשלח לכם מאת האב - רוח האמת היוצאת מאת האב - הוא יעיד עלי.

הבשורה על-פי יוחנן טז :

י"ג: "אבל הוא, אשר הוא רוח האמת, כשיבוא ידריך אתכם אל כל האמת, כי לא ידבר מעצמו, אלא את אשר הוא שומע ידבר ואת הבאות יודיע לכם

י"ד: "הוא יכבדני כי משלי יקח ויודיע לכם

ט"ו: "כל אשר לאבי שייך לי, על כן אמרתי כי משלי יקח ויודיע לכם".

י. אנחנו לא מתפללים לרוח הקודש.

הבשורה על-פי לוקס יא:

א: "הוא היה באיזה מקום והתפלל. כשסים אמר לו אחד מתלמידיו: "אדוני, למדנו להתפלל, כשם שגם יוחנן למד את תלמידיו".
ב: "אמר להם ישוע: "כאשר אתם מתפללים אמרו: אבינו, יתקדש שמך, תבוא מלכותך.

הבשורה על-פי יוחנן טז:

כ"ג: "ביום ההוא לא תשאלוני דבר. אמן אמן אני אומר לכם, כל מה שתבקשו מאת האב בשמי יתן לכם

כ"ד: "עד כה לא בקשתם דבר בשמי; בקשו ותקבלו למען תמלא שמחתכם.

כ"ה: "את אלה דברתי אליכם במשלים. תבוא שעה שלא אוסיף לדבר אליכם במשלים, אלא ברור אדבר אליכם על אבי.

כ"ו: "ביום ההוא תבקשו בשמי ואינני אומר לכם שאני אעתיר לאב בעדכם

כ"ז: "שכן האב עצמו אוהב אתכם מפני שאהבתם אותי והאמנתם כי אני מאת האלהים יצאתי.

כ. רוח הקודש מנחמת .

הבשורה על-פי יוחנן יד:

ט"ז: "ואני אבקש מהאב ויתן לכם מנחם אחר שיהיה עמכם לעולם

י"ז: "את רוח האמת אשר העולם אינו יכול לקבל משום שאינו רואה אותה, אף אינו מכיר אותה. אתם מכירים אותה, כי היא

שוכנת עמכם ותהיה בכם

י"ח: "לא אעזב אתכם יתומים; אבוא אליכם.

הבשורה על-פי יוחנן יד:

כ"ו: "אבל המנחם, רוח הקדש שהאב ישלח לכם בשמי, הוא ילמד אתכם הכל ויזכיר לכם כל מה שאני אמרתי לכם.

מעשי השליחים ט :

ל"א: "באותה עת היה שלום לקהלה בכל יהודה והגליל ובשומרון; היא נבנתה והתהלכה ביראת יהוה, וגדלה במספר בעדוד רוח הקדש.

ל. רוח הקודש נותנת שמחה

אגרת שאול הראשונה אל התסלוניקים א :

ו: "ואתם הלכתם בעקבותינו ובעקבות אדוננו וקבלתם את דבר הבשורה בתוך סבל רב, בשמחת רוח הקדש .

אגרת שאול אל הרומים יד :

י"ז: "כי מלכות אלהים אינה אכילה ושתייה, אלא צדק ושלום ושמחה ברוח הקדש .

מ. רוח הקודש מתעצמת.

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים יד :

ד: "המדבר בלשון בונה את עצמו; המתנבא בונה את הקהלה.

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים יד :

י"ד: "אם אני מתפלל בלשון רוחי מתפללת, אבל שכלי איננו עושה פרי .

אגרת יהודה א :

כ: "ואתם, אהובי, הבנו באמונתכם הנעלה מאד בקדשתה והתפללו ברוח הקדש .

נ. רוח הקודש מלמדת .

הבשורה על-פי יוחנן יד :

כ"ו: "אבל המנחם, רוח הקדש שהאב ישלח לכם בשמי, הוא ילמד אתכם הכל ויזכיר לכם כל מה שאני אמרתי לכם.

הבשורה על-פי יוחנן טז :

י"ג : " אבל הוא, אשר הוא רוח האמת, כשיבוא ידריך אתכם אל כל האמת, כי לא ידבר מעצמו, אלא את אשר הוא שומע ידבר ואת הבאות יודיע לכם .
י"ד : " הוא יכבדני כי משלי יקח ויודיע לכם .

אגרת יוחנן הראשונה ב :

כ: " ואתם יש לכם המשיחה מאת הקדוש, וכלכם יודעים .

אגרת יוחנן הראשונה ב :

כ"ז : " והמשיחה שאתם קבלתם מאתו נשארת בקרבכם ואינכם צריכים למישהו שילמד אתכם, אלא כמו שמשיחתו מלמדת אתכם על-אודות הכל - והיא אמת ואיננה כזב - לפי מה שלמדה אתכם עמדו בו .

ס. רוח הקודש מובילה ומדריכה .

אגרת שאול אל הרומים ח :

י"ד : " כל אשר רוח אלהים מדריכה אותם, בנים הם לאלהים .

אגרת שאול אל הגלטים ה :

ט"ז : " אומר אני לכם; התהלכו בדרך הרוח ולא תמלאו את תאוות הבשר

י"ז : " כי הבשר מתאוה למה שבנגוד לרוח, והרוח מתנגדת לבשר; שניהם מתנגדים זה לזה ולכן אינכם יכולים לעשות את מה שברצונכם .

י"ח: " אבל אם הרוח מנהיגה אתכם, אזי אינכם כפופים לתורה .

מעשי השליחים טז :

ו: " הם עברו באזור פריגיה וגלטיה, כי רוח הקדש מנעה אותם מלהשמיע את דבר אלהים באסיה

ז: " כשבאו אל מיסיה נסו ללכת אל ביתיניה, אך רוח ישוע לא הניחה להם .

ח: " לפיכך עברו ליד מיסיה וירדו אל טרואס

ט: " בלילה נראה חזון אל שאול: איש מקדוני אחד נראה עומד ומבקש ממנו, 'עבר אל מקדוניה ועזר לנו' .

י: " מיד לאחר שראה את החזון השתדלנו לצאת אל מקדוניה, כי הבנו שאלהים קורא לנו לבשר להם את הבשורה .

ע. רוח הקודש מסמיכה אותנו להיות עדים .

מעשי השליחים א :

ח: " אבל בבוא עליכם רוח הקדש תקבלו כח ותהיו עדי הן בירושלים והן בכל יהודה ושומרון, עד קצה הארץ".

מעשי השליחים ד :

ל"א: " כשסימו את תפלתם הזדעזע המקום שהתאספו בו וכלם נתמלאו רוח הקדש ודברו את דבר אלהים באמץ לב.

מעשי השליחים יג :

ח: "אלא שאלימס המכשף - זה תרגום שמו - התנגד להם בנסותו להטות את המושל מן האמונה
ט: "שאוּל, הנקרא גם פולוס, בהיותו מלא רוח הקדש, הביט בו ואמר :
י: "אתה המלא כל מרמה וכל רשע, בן השטן, שונא כל צדק, האם לא תחדל לסלף את דרכי אלהים הישרים?

פ. רוח הקודש מוכיחה .

הבשורה על-פי יוחנן טז :

ז: " אבל אני, את האמת אני אומר לכם: מוטב לכם שאלך, אם לא אלך, המנחם לא יבוא אליכם; ואם אלך, אשלח אותו אליכם .

ח: " כאשר יבוא יוכיח את העולם על חטא ועל צדק ועל משפט

ט: " על חטא, מפני שאינם מאמינים בי ;

י: " על צדק, כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אותי ;

י"א : " על משפט, כי נשפט שר העולם הזה.

צ. מתנות רוח .

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים יב :

א: " בענין המתנות הרוחניות, אחי, אינני רוצה שיעלם מכם דבר .

ב: " אתם יודעים כי בעת היותכם עובדי אלילים נדחתם ונמשכתם אל אלילים אלמים .

ג: " ובכן אני מודיע לכם: אין איש מדבר בהשראת רוח אלהים ואומר "ישוע חרם הוא!" ; ואין איש יכול לומר "ישוע הוא האדון" אלא ברוח הקדש.

ד: " אמנם יש מתנות שונות, אבל הרוח היא אותה רוח ;

ה: " יש תפקידים שונים, אך אותו אדון ;

ו: " ויש פעולות שונות, אך אותו אלהים הוא הפועל הכל בכל .

ז: " ולכל איש נתנת התגלות הרוח כדי להועיל .

ח: " לזה נתן על-ידי הרוח דבר חכמה; לזה נתן דבר דעת על-פי אותה רוח ;

ט: " לזה נתנת אמונה על-ידי אותה רוח; לזה מתנות הרפוי על-ידי אותה רוח ;

י: " לזה יכלת לעשות נסים, לזה נבואה, לזה הבחנה בין הרוחות, לזה מיני לשונות ולזה פרוש לשונות ;

י"א : " ואת כל הדברים הללו פועלת אותה רוח אחת החולקת כרצונה לכל איש ואיש.

5. טבילת סבל

טבילת הסבל היא משפט אמונתנו בנגע, רדיפה וסבל. לאחר שישוע נמשח עם רוח הקודש, הוא הונע על ידי רוח זו אל השממה להתפתות לשטן. כשחזר מן השממה הוא חזר בכוח הרוח. אנו גם אם נהיה תלמידיו של ישוע נוביל לעשות זאת.

הבשורה על-פי לוקס פרק ד :

א: "בהיותו מלא רוח הקדש שב ישוע מן הירדן, והרוח הובילה אותו במדבר

ב: "במשך ארבעים יום כשהשטן מנסה אותו. באותם ימים לא אכל מאומה, וכאשר הגיעו לקצם היה רעב.

י"ג : "לאחר שגמר השטן את כל נסיונותיו סר מעליו עד לעת מועד .

י"ד : וישוע חזר בגבורת הרוח אל הגליל ושמעו יצא בכל האזור .

ט"ו: " הוא למד בבתי הכנסת והכל שבחו אותו.

הבשורה על-פי מתי ד:

א: " אז הובילה הרוח את ישוע אל המדבר להתנסות על-ידי השטן ,

הבשורה על-פי מרקוס א:

י"ב : "מיד הוציאה אותו הרוח אל המדבר,

הבשורה על-פי יוחנן טו :

כ: " זכרו את הדבר אשר אמרתי לכם: 'עבד אינו גדול מאדוניו'. אם אותי רדפו, גם אתכם ירדפו; אם את דברי שמרו, גם את דברכם ישמרו .

הבשורה על-פי לוקס יב :

"מ"ט : " אש באתי לשלח על פני הארץ ומה חפצתי שכבר תבער !

נ: " אלא שעלי להטבל טבילה ומה כבדה עלי המועקה עד אשר תשלם !

נ"א : " הסבורים אתם שבאתי לשלום בארץ? לא, אומר אני לכם, אלא מחלקת .

נ"ב : " מעתה חמשה בבית אחד יהיו שרויים במחלקת, שלושה נגד שנים ושנים נגד שלושה .

נ"ג : " האב נגד הבן והבן נגד האב; האם נגד הבת והבת נגד האם; החמות נגד כלתה והכלה נגד חמותה " .

הבשורה על-פי מתי כ :

כ"א : " שאל אותה: "מה בקשתך?" השיבה לו: "אמר נא שישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך במלכותך".

כ"ב : " ענה ישוע ואמר: "אינכם יודעים מה שאתם מבקשים. האם יכולים אתם לשתות את הכוס אשר אני עתיד לשתות?" השיבו לו: "יכולים אנו".

כ"ג: "אמר להם: "אמנם את כוסי תשתו, אך לשבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתת אלא לאשר הוכן להם מאת אבי".

הבשורה על-פי מתי ג :

י"א : " אני אמנם מטביל אתכם במים לתשובה, אך הבא אחרי חזק ממני ואינני ראוי לשאת את נעליו. הוא יטביל אתכם ברוח הקדש ובאש .

אגרת שאול השנייה אל הקורינתים א :

ה: " כי כשם ששופעים בנו סבלות המשיח, כך גם שופעת נחמתנו על-ידי המשיח .

ו: " ואם אנחנו סובלים, הרי זה למען נחמתכם וישועתכם; אם אנחנו מנחמים, הרי זה למען נחמתכם, כדי שתוכלו להחזיק מעמד באותן הצרות שגם אנחנו סובלים .

ז: " ותקונו על-אודותיכם איתנה היא, בידענו כי כשם שאתם שתפים לצרות, כך גם שתפים אתם לנחמה.

אגרת שאול אל הפיליפים ג :

י: " כדי לדעת אותו ואת כח תחיתו ואת השתפות ביסוריו ולהזמות לו במותו ,

אגרת פטרוס הראשונה א :

ז: " כדי שאמונתכם הצרופה והיקרה הרבה יותר מזהב, הנשחת על אף הצרפו באש, תצא לתהלה ולכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח.

ההתגלות ג :

י"ח: " אנכי מציע לך לקנות ממני זהב צרוף באש למען תעשיר, ובגדים לבנים למען תתלבש ולא תראה בשת ערותך, וקילורית למשח את עיניך למען תראה.

ד. נטילת ידיים.

ישוע והשליחים הם הדוגמאות שלנו לתורת הנחת הידיים. הנחת ידיים עשויה לייצר ריפוי, גידול המתים, טבילת רוח הקודש, ברכה, הקניית מתנות רוחניות, הסמכת דיאקונים ונעשית בצום. אפילו פשוט מגע עשוי להביא לריפוי. אבל עלינו לשים ידיים פתאום על אף אחד ולא להשתתף בחטאי הגברים האחרים: לשמור על עצמך טהור.

הבשורה על-פי לוקס ד :

א: " בהיותו מלא רוח הקדש שב ישוע מן הירדן, והרוח הובילה אותו במדבר .

י"ד: " וישוע חזר בגבורת הרוח אל הגליל ושמעו יצא בכל האזור .

מ: " עם שקיעת השמש, כל האנשים אשר היו להם חולים במחלות למיניהן הביאו אותם אליו. הוא שם את ידיו על כל אחד מהם ורפא אותם .

מ"א: " מרבים יצאו שדים כשהם קוראים "אתה הוא בן-האלהים!" אך הוא גער בהם ולא הניח להם לדבר, כי ידעו שהוא המשיח.

הבשורה על-פי מרקוס ו :

א: " אחרי צאתו משם הלך לעירו ותלמידיו הלכו אחריו .

ב: " ביום השבת החל ללמד בבית הכנסת. תמהו השומעים הרבים ואמרו: "מנין לו הדברים האלה ומה היא החכמה שנתנה לו והגבורות האלה הנעשות בידו ?

ג: " הלא זה הנגר בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון, והרי אחיותיו פה אתנו!" הוא היה להם למכשול.

ד: " אמר להם ישוע: "אין נביא נקלה אלא בעירו, בין קרוביו ובביתו".

ה: " ולא היה יכול לעשות שם שום נס; רק על חולים אחדים שם את ידיו ורפא אותם .

ו: " תמה היה על חסר אמונתם .

הבשורה על-פי מרקוס א :

ל"ט: "הלך ובשר בבתי הכנסת בכל הגליל וגרש את השדים .

מ: " בא אליו איש מצרע והתחנן לפניו. הוא כרע על ברכיו ואמר לו: "אם תרצה תוכל לטהר אותי".

מ"א: " ברב רחמיו הושיט ידו, נגע בו ואמר אליו: "רוצה אני! הטהר!"

מ"ב: " באותו רגע סרה ממנו הצרעת והוא נטהר .

מ"ג: " ישוע הזהיר אותו ומהר לשלח אותו .

מ"ד: " אמר אליו: "ראה, אל תגיד דבר לאיש. ברם לך הראה אל הכהן והקרב לטהרתך את אשר צוה משה לעדות להם".

מ"ה: " אך הוא יצא והרבה להכריז ולהפיץ ברבים את הדבר, עד אשר ישוע לא היה יכול עוד לבוא אל עיר בגלילי אלא היה נשאר מחוץ לעיר במקומות שוממים; ומכל מקום באו אליו.

הבשורה על-פי מרקוס ה :

ל"ה: " עודנו מדבר והנה באו אנשים מביתו של ראש בית הכנסת ואמרו: "בתך מתה, למה תטריח עוד את הרב?"

ל"ו: " שמע ישוע את מה שדברו ואמר לראש בית הכנסת: "אל תפחד; רק האמן".

ל"ז: " ישוע לא הניח לאיש להלוות אליו, חוץ מכיפא ויעקב ויוחנן אחי יעקב .

ל"ח: " כאשר באו אל ביתו של ראש בית הכנסת, ראה המלה ואנשים בוכים ומיללים הרבה .

ל"ט: " נכנס ואמר להם: "מה אתם הומים ובוכים? הילדה לא מתה. היא רק ישנה".

מ: " הם צחקו לו, אך הוא הוציא את כלם, לקח את אבי הילדה ואת אמה, עם האנשים אשר אתו, ונכנס למקום שישכבה בו הילדה .

מ"א: " הוא אחז בידה של הילדה ואמר אליה: "טליתא, קומי!" שתרגומו, "נערה, קומי - אני אומר לך".

מ"ב: " מיד קמה הנערה והתהלכה; והיא בת שנים-עשרה שנה. הם נתמלאו תמהון גדול .

מ"ג: " אז צוה עליהם בתקף שלא יודע הדבר לאיש ואמר לתת לה לאכל.

הבשורה על-פי מרקוס י :

י"ג: " הביאו אליו ילדים כדי שיגע בהם, אך התלמידים גערו בהם .

י"ד: " ראה ישוע והתכעס. אמר להם: "הניחו לילדים לבוא אלי, אל תמנעו בעדם, כי לכאלה מלכות האלהים .

ט"ו: " אמר. אומר אני לכם, כל מי שאיננו מקבל את מלכות האלהים כילד לא יכנס לתוכה .

ט"ז: " הוא חבק אותם וברכם בשימו את ידיו עליהם .

הבשורה על-פי לוקס יג :

י"א: " והנה היתה שם אשה נגועה ברוח-חלי זה שמונה-עשרה שנה; כפופה היתה ולא יכלה לזקף קומתה .

י"ב: " כראותו אותה קרא לה ישוע ואמר: "אשה, שחררת מחליך!"

י"ג: " הוא סמך את ידיו עליה ומיד זקפה קומתה ושבחה את האלהים .

הבשורה על-פי מרקוס ג :

י: " כי רפא רבים, ולכן נדחקו אליו כל החולים כדי לגעת בו .

י"א: " והרוחות הטמאות כראותן אותו נפלו לפניו וצעקו: "אתה הוא בן-האלהים!"

הבשורה על-פי מרקוס ה :

כ"ה : "ואשה זבת דם זה שתיים-עשרה שנה –

כ"ו: " שסבלה רבות בידי רופאים רבים והוציאה את כל רכושה, ולא הוטב לה אלא שעוד הורע לה –

כ"ז: " כשמעה על-אודות ישוע, באה מאחור בתוך ההמון ונגעה בבגדו ,

כ"ח : " כי אמרה "אם אגע אפלו בבגדיו אתרפא ."

כ"ט: " בו ברגע התיבש מקור דמה והיא חשה בגופה שנרפאה מן המחלה .

ל: " מיד הבחין ישוע בתוכו הוא שיצאה ממנו גבורה. פנה אל ההמון ואמר: "מי נגע בבגדי?"

ל"א : " אמרו לו תלמידיו: "אתה רואה את ההמון דוחק אותך ואתה שואל 'מי נגע בי'?"

ל"ב: " הוא הביט סביבו לראות מי עשה זאת .

ל"ג: " פחדה האשה ורעדה, כי ידעה מה שקרה לה. היא נגשה ונפלה לפניו ואמרה לו את כל האמת.

ל"ד: " אמר לה: "בתי, אמונתך הושיעה אותך. לך לשלום והרפאי ממחלתך".

הבשורה על-פי מרקוס ו :

נ"ה : "ובכל האזור ההוא רצו והחלו להביא את החולים על אלונקות לכל מקום ששמעו כי הוא שם .

נ"ו : " בכל מקום שבא אליו, בכפרים או בערים או בעירות, שמו את החולים בחוצות ובקשו ממנו שיניח להם לנגע ולו רק בכנף

בגדו, וכל הנוגעים בו נרפאו.

הבשורה על-פי מרקוס טז:

י"ד: " אבל מה רעה עשה?" אמר להם פילטוס. אך הם צעקו ביתר שאת: "צלב אותו!"

ט"ו: " כיון שרצה פילטוס להשביע את רצון ההמון, שחרר להם את בר-אבא, ואת ישוע הלקה ומסר אותו לצליבה .

ט"ז: " החילים הוליכו אותו לפנים החצר שבבית הממשל וקראו לכל הגדוד .

י"ז: " הם הלבשוהו ארגמן, שמו עליו עטרת שקלעו מקוצים

י"ח: " והחלו לברך אותו: "שלום לך, מלך היהודים!"

מעשי השליחים ג :

א: " כיפא ויוחנן היו בדרכם אל בית המקדש בעת תפלת מנחה, בשעה שלוש אחרי הצהרים .

ב: " ואיש אחד, פסח מבטן אמו, נשא לשם; מדי יום ביומו היו מניחים אותו ליד שער בית המקדש, השער המכנה "מהדר",

לבקש נדבות מן הבאים אל בית המקדש .

ג: " כראותו את כיפא ואת יוחנן עומדים להכנס לבית המקדש, בקש מהם נדבה .

ד: " נעץ בו כיפא את עיניו, וכן עשה גם יוחנן, ואמר: "הבט אלינו!"

ה: " הוא הסתכל אליהם בקוותו לקבל מהם משהו ,

ו: " אלא שכיפא אמר: "כסף וזהב אין לי, אבל את מה שיש לי, את זה אתן לך: בשם ישוע המשיח מנצרת - התהלך!"

ז: " הוא החזיק בידו הימנית והקים אותו, ופתאום התחזקו רגליו וקרסליו.

מעשי השליחים ה :

י"ב: "אותות ומופתים רבים עשו השליחים בקרב העם, והכל נאספו לב אחד באולם שלמה .

י"ג: "מן האחרים לא העז איש להצטרף אליהם, אך העם הוקיר אותם .

י"ד: "ואמנם נספחו אל האדון עוד מאמינים, גברים ונשים רבים מאד ,

ט"ו: עד כי נשאו את החולים אל הרחובות ושמו אותם על מטות ומצעים כדי שבבוא כיפא אפלו רק צלו יצל על כמה מהם .

ט"ז: גם המון העם מן הערים הסמוכות לירושלים נקבצו כשהם נושאים חולים ומענים על-ידי רוחות טמאות, וכלם נרפאו.

מעשי השליחים ח :

י"ב: "אבל כאשר האמינו לפיליפוס בבשרו על מלכות האלהים ושם ישוע המשיח, נטבלו גברים ונשים ,
י"ג: "וגם שמעון עצמו האמין. הוא נטבל ונספח אל פיליפוס; וכראותו את האותות והמופתים הגדולים שנעשו, נתמלא תמהון.

י"ד: "השליחים אשר בירושלים שמעו ששומרון קבלה את דבר אלהים ושלחו אליהם את כיפא ואת יוחנן .

ט"ו: "הללו ירדו לשם והתפללו בעדם שיקבלו את רוח הקדש ,

ט"ז: "כי עוד לא צלחה הרוח על איש מהם; הם רק נטבלו בשם האדון ישוע .

י"ז: "אז סמכו ידיים עליהם והם קבלו את רוח הקדש .

מעשי השליחים יט :

א: "בעת שאשאול היה בקורינתוס עבר שאול באזורים העליונים והגיע אל אפסוס. הוא מצא כמה תלמידים

ב: "ושאל אותם: "האם קבלתם את רוח הקדש כאשר האמנתם?" השיבו לו: "אף לא שמענו שיש רוח הקדש".

ג: "שאל: "אם כן, איזו טבילה נטבלתם?" אמרו: "טבילת יוחנן".

ד: "אמר שאול: "יוחנן הטביל טבילה של תשובה, באמרו לעם שיאמינו בזה שיבוא אחריו, כלומר, בישוע".

ה: "הם שמעו ונטבלו לשם האדון ישוע .

ו: "כשסמך שאול את ידיו עליהם, באה רוח הקדש עליהם ואז דברו בלשונות והתנבאו .

מעשי השליחים יט :

י"א: "ואלהים עשה גבורות בלתי רגילות על-ידי שאול ,

י"ב: "עד כדי כך שחולים נרפאו ממחלותיהם והרוחות הרעות יצאו מהם כאשר הובאו אליהם מטפחות או סנרים שנגעו בעור גופו .

אגרת שאול הראשונה אל טימותיאוס ד :

י"ד: "אל תזניח את המתנה אשר בך, שנתנה לך על-פי נבואה בסמיכת ידיהם של זקני הקהלה .

אגרת שאול השנייה אל טימותיאוס א :

ו: "על כן אני מזכירך לעורר את מתנת אלהים אשר העניקה לך בסמיכת ידי .

מעשי השליחים ו :

א: "בימים ההם, כשגדל מספר התלמידים, החלו היהודים דוברי היוונית להתלונן על דוברי העברית על שהזניחו את אלמנותיהם בחלקת הסעד היומית.

ב: "קראו שנים-עשר השליחים את המון התלמידים ואמרו: "לא רצוי שאנחנו נעזב את דבר אלהים ונשרת בשלחנות .

ג: " לכן, אחים, בחרו מביניכם שבעה אנשים בעלי שם טוב, מלאי רוח וחכמה, ונפקיד אותם על הענין הזה .

ד: " ואנחנו נתמיד בתפלה ובשרות דבר אלהים ."

ה: " נתקבל הדבר בעיני כל הקהל ובחרו את סטפנוס, איש מלא אמונה ורוח הקדש, ואת פיליפוס, את פרוכורוס ואת ניקנור, את טימון ואת פרמנס ואת ניקולאוס, שהיה גר מאנטיוכיה .

ו: " העמידו אותם לפני השליחים, התפללו וסמכו ידיים עליהם.

מעשי השליחים יג :

ג: " לאחר שצמזמו והתפללו סמכו את ידיהם עליהם ושלחו אותם.

מעשי השליחים ט :

י: " בדמשק היה תלמיד אחד, חנניה שמו, והאדון אמר אליו במראה חזון: "חנניה! הוא השיב: "הנני, אדוני ."

י"א : " אמר אליו האדון: "קום לך אל הרחוב הנקרא ישר ובקש בבית יהודה איש טרסי, שאול שמו. הנהו מתפלל

י"ב : " ובחזון ראה איש, חנניה שמו, נכנס ושם עליו את ידיו כדי שיראה שוב."

י"ג: " השיב חנניה: "אדוני, שמעתי מפי רבים על האיש הזה, כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים .

י"ד: " וגם פה יש לו סמכות מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקוראים בשמך."

ט"ו: " אמר לו האדון: "לך, כי כלי נבחר הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל .

ט"ז: " ואני אראה לו כמה עליו לסבל למען שמי."

י"ז: " הלך חנניה ונכנס לבית; הוא סמך עליו ידיים ואמר: "שאול, אחי. האדון ישוע שנראה אליך בדרך בואך שלחני כדי שתראה שוב ותמלא רוח הקדש ."

י"ח: " מיד נפלו מעיניו כמו קשקשים ונפקחו עיניו. הוא קם ונטבל,

מעשי השליחים כח :

ח: " אותה עת שכב אביו של פובליוס כשהוא סובל מחם ודיזנטריה. שאול נכנס אליו, התפלל וסמך ידיו עליו ורפא אותו. אגרת שאול הראשונה אל טימותיאוס ה :

כ"ב : " אל תמהר לסמך ידיים על איש, ואל תהא שתף לחטאי אחרים. השמר להיות טהור .
ה.תחיית המתים :

ישוע הוא תחיית המתים. ישוע המשיח היה הראשון שקם לתחייה, הביכורים. האב גידל אותו מהגיהנום מהמוות. אחרים גודלו אתו בתחייתו.

בגלל מותו, קבורתו ותחייתו של ישוע, ישועו כולם לתחייה. ישוע יירד מהשמיים בצעקה, בקול המלאך ועם חצוצרת האל:

והמתים במשיח יעלו תחילה: אז אלה החיים ונשארים יתפסו יחד איתם בעננים, לפגוש את האדון באוויר. זו התחייה הראשונה.

אלה ישלכו עם ישוע אלף שנה. לאחר האלף שאר המתים יקומו לתחייה לשיפוט.

ישוע הוא התחייה .

הבשורה על-פי יוחנן יא :

כ"ה : "אמר לה ישוע: "אני התחיה והחיים. המאמין בי יחיה גם אם ימות .

כ"ו: " וכל מי שחי ומאמין בי לא ימות לעולם. האם מאמינה את בזה" ?

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים טו :

כ"א: " מאחר שהמות בא על-ידי אדם, גם תחית המתים היא על-ידי אדם ;

1. ישוע היה הראשון שקם לתחייה, הפירות הראשונים .

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים טו :

כ: " אבל כעת המשיח קם מן המתים, בכורי כל ישוני עפר .

כ"א : " ומאחר שהמות בא על-ידי אדם, גם תחית המתים היא על-ידי אדם ;

כ"ב: " שכן כמו שבאדם הכל מתים, כך גם במשיח הכל יחיו .

כ"ג : " אך כל אחד כסדרו: הראשון הוא המשיח; אחרי כן, בבואו, השיכים למשיח .

כ"ד: " אחרי כן הקץ, כאשר ימסר לאלהים האב את המלכות לאחר שיבטל כל ממשל וכל סמכות ושלטון ;

הבשורה על-פי לוקס כד :

מ"ד: " הוסיף ואמר להם: "אלה דברי אשר דברתי אליכם בעוד שהייתי עמכם: צריך שיתקיים כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים ." .

מ"ה: " אז פתח את לבבם להבין את הכתובים

מ"ו: " ואמר להם: "כך כתוב, שהמשיח יסבל ויקום מן המתים ביום השלישי ,

מ"ז: " ובשמו תכרוז תשובה וסליחת חטאים לכל הגוים החל מירושלים.

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים טו :

א: " אחי, אני מזכיר לכם את הבשורה שהשמעתי לכם, בשורה אשר גם קבלתם אותה וגם עומדים אתם בה ;

ב: " באמצעותה אתם גם נושעים, אם מחזיקים אתם בדבר שבשרתי לכם - שאם לא כן, לשוא היתה אמונתכם .

ג: " מסרתי לכם בראש ובראשונה מה שגם קבלתי, שהמשיח מת בעד חטאינו, לפי הכתובים ;

ד: " נקבר וקם לתחיה ביום השלישי, לפי הכתובים;

אגרת שאול אל הרומים יד :

ז: "איש מאתנו אינו חי את חייו לשם עצמו ואיש אינו מת לשם עצמו .

ח: " כשאנו חיים, לשם האדון אנו חיים. כשאנו מתים, לשם האדון אנו מתים. לפיכך,

ט: "בין שחיים בין שמתים, לאדון אנו שייכים ; שהרי המשיח מת וקם שוב לחיים כדי שיהיה אדון גם למתים גם לחיים.

3.האב גידל את ישוע מהמתים .

מעשי השליחים ב :

כ"ב: " אנשי ישראל, שמעו את הדברים האלה: ישוע מנצרת, איש שנתאשר לכם מטעם אלהים בגבורות ובנסים ובאותות אשר האלהים עשה על-ידיו בתוכם, כפי שאתם עצמכם יודעים ;

כ"ג: " הוא שהסגר על-פי עצת אלהים הנחרצה וידיעתו-מראש - אותו לקחתם ובידי רשעים צלבתם והרגתם .

כ"ד: " ואלהים הקימו לתחיה בהתירו את חבלי המות, שכן המות לא היה יכול לעצר אותו .

כ"ה: " הן דוד אומר עליו: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט.

כ"ו: " לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישכן לבטח,

כ"ז: " כי לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידיך לראות שחת.

כ"ח: " תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך'.

כ"ט: " אנשים אחים, אפשר לומר לכם בבטחון על דוד אבינו, שהוא מת וגם נקבר וקברו נמצא עמנו עד היום הזה .

ל: " מכיון שהיה נביא וידע כי אלהים נשבע לו שבועה להושיב מפרי חלציו על כסאו ,

ל"א: " בחזותו מראש דבר על תחית המשיח - שלא נעזבה לשאול נפשו ובשרו לא ראה שחת .

ל"ב: " את ישוע זה הקים אלהים לתחיה ועל זאת אנחנו כלנו עדים.

מעשי השליחים יג :

כ"ח: " ואף כי לא מצאו שום עלה למשפט מות בקשו מפילטוס להמיתו .

כ"ט: " כאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידוהו מן העץ והניחוהו בקבר ,

ל: " אך אלהים הקימו מן המתים .

ל"א: " ימים רבים נראה אל האנשים שעלו אתו מן הגליל לירושלים, ועתה הם עדין לפני העם .

ל"ב: " ואנחנו מבשרים לכם כי ההבטחה אשר הבטחה לאבותינו ,

ל"ג: " אלהים קים אותה לנו, הבנים, בהקימו את ישוע, כמו שכתוב במזמור השני: 'בני אתה, אני היום ילדתיך'.

ל"ד: " ועל הקימו אותו מן המתים לבלתי שוב עוד אל שחת, כה אמר: 'אתן לכם חסדי דוד הנאמנים'.

ל"ה: " לכן נאמר גם במקום אחר: לא-תתן חסידיך לראות שחת'.

ל"ו: " הן דוד, לאחר ששרת בדורו לפי תכנית אלהים, שכב ונאסף אל אבותיו וראה שחת .

ל"ז: " אבל זה שאלהים הקימו לא ראה שחת.

4.אחרים גודלו אתו בתחייתו .

הבשורה על-פי מתי כז :

נ: " ישוע צעק שוב בקול גדול ונפח את רוחו .

נ"א: " והנה נקרעה פרכת המקדש לשתיים, מלמעלה עד למטה; הארץ רעדה, הסלעים נבקעו ,

נ"ב: " הקברים נפתחו וגופות רבות של קדושים ישני עפר נעורו .

נ"ג: "הם יצאו מן הקברים אחרי שהוא קם, ונכנסו לעיר הקדש ונראו לרבים .

5. ישוע ישוב מיד לאחר הצרה .

הבשורה על-פי מתי כד :

"כ"ט: "מיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו, הכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יזדעזעו .
ל: " אז יראה אות בן-האדם בשמים ואז יספדו כל משפחות הארץ ויראו את בן-האדם בא עם ענני השמים בגבורה ובכבוד רב .
ל"א : " והוא ישלח את מלאכיו בשופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות, מקצות השמים עד קצותם.

הבשורה על-פי מרקוס יג :

"כ"ד: " בימים ההם, אחרי הצרה ההיא, תחשך השמש והירח לא יגיה אורו ,
כ"ה: " הכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יזדעזעו .
כ"ו: " אז יראו את בן-האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד .
כ"ז: " ואז ישלח את המלאכים ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות, מקצה הארץ עד קצה השמים.
כ"ח: " למדו את המשל מן התאנה: כאשר ענפיה מתרככים והעלים צצים יודעים אתם שהקיץ קרוב .
כ"ט: " כן גם אתם, כשתראו את הדברים האלה מתקיימים דעו כי קרוב הוא בפתח .
ל: " אמר אני לכם, לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה .
ל"א : " השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו .
ל"ב: " אבל את היום ההוא או השעה אין איש יודע, גם לא המלאכים בשמים וגם לא הבן, אלא האב .
ל"ג: " הזהרו, היו ערים, כי אינכם יודעים מתי העת .
ל"ד: " דומה הדבר לאיש היוצא למסע. כשעזב את ביתו נתן סמכות לעבדיו, לכל אחד את מלאכתו, ועל השוער צוה לעמד על המשמר .
ל"ה : " לכן עמדו על המשמר, כי אינכם יודעים מתי יבוא בעל הבית, אם בערב או בחצות הלילה, אם בעת קריאת התרנגול או בבקר ,
ל"ו: " פן יבוא פתאום וימצא אתכם ישנים .
ל"ז: " את אשר אני אומר לכם אומר אני לכל: עמדו על המשמר!"

הבשורה על-פי מתי כד :

י"ד: "ובשורה זו של המלכות תכרז בכל העולם לעדות לכל הגויים ואחרי כן יבוא הקץ".

מעשי השליחים ג :

י"ט : " לכן התחרטו ושובו בתשובה כדי שימחו חטאיכם ,

כ: " למען יבואו ימי רוחה מלפני אדני והוא ישלח את אשר יעד לכם מקדם, את המשיח ישוע ,

כ"א : " אשר צריך שיקבלו אותו השמים עד עת השבת הכל לתקונו, דבר שאלהים דבר מעולם בפי נביאיו הקדושים.

6. כולם יקומו לתחייה .

אגרת שאול הראשונה אל הקורинתים טו :

כ"ב: "שכן כמו שבאדם הכל מתים, כך גם במשיח הכל יחיו .
כ"ג: "אך כל אחד כסדרו: הראשון הוא המשיח; אחרי כן, בבואו, השיכים למשיח .
כ"ד: "אחרי כן הקץ, כאשר ימסר לאלהים האב את המלכות לאחר שיבטל כל ממשל וכל סמכות ושלטון;

אגרת שאול הראשונה אל הקורинתים טו :

כ"א: "ומאחר שהמות בא על-ידי אדם, גם תחית המתים היא על-ידי אדם ;

הבשורה על-פי יוחנן ה :

כ"ד: "אמן אמן אני אומר לכם, השומע את דברי ומאמין לשולחי יש לו חיי עולם ואינו בא במשפט כי אם עבר ממות לחיים .
כ"ה: "אמן אמן אני אומר לכם, תבוא שעה, וכעת היא, שהמתים ישמעו את קול בן-האלהים והשומעים יחיו
כ"ו: "כי כשם שלאב יש חיים בעצמו, כך גם נתן לבן שיהיו לו חיים בעצמו .
כ"ז: "גם סמכות נתן לו לעשות משפט, כי בן-האדם הוא .
כ"ח: "אל תתמהו על זאת, כי תבוא שעה שכל שוכני קבר ישמעו את קולו
כ"ט: "ויצאו עושי הטוב לתקומה של חיים ועושי הרע לתקומה של משפט ."

דניאל יב :

א וּבַעֲתָהּ הִיא יַעֲמֹד מִיִּכְאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל, הָעֹמֵד עַל-בְּנֵי עֶמֶךָ, וְהִתְהַ עֵת צָרָה, אֲשֶׁר לֹא-נִהְיֶתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא; וּבַעֲתָהּ הִיא יִמְלֹט עִמָּךְ, כָּל-הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר.

ב וּרְבִים, מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת-עֶפְרָק יִקְיֹצוּ; אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם, וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם.

אגרת שאול אל הרומים יד :

ז: "איש מאתנו אינו חי את חייו לשם עצמו ואיש אינו מת לשם עצמו .

ח: "כשאנו חיים, לשם האדון אנו חיים. כשאנו מתים, לשם האדון אנו מתים. לפיכך, בין שחיים בין שמתים, לאדון אנו שיכים;

ט: "שהרי המשיח מת וקם שוב לחיים כדי שיהיה אדון גם למתים גם לחיים .

יט יִחְיֶה מֵתִידָּהּ, נִבְלָתִי יִקּוּמוּ; הָקִיצוּ וְרִנְנוּ שְׂכָנֵי עֶפְרָק, כִּי טַל אֹרֶת טִלְדָּהּ, וְאַרְצָהּ, רְפָאִים תִּפְּיֵל .

7.שני העדים קמים לתחייה .

ההתגלות יא :

ג: "ואתן לשני עדי וינבאו אלף ומאתים ושישים ימים כשהם לבושי שקים ."

ד: "אלה הם שני הזיתים ושתי המנורות העומדים לפני אדון הארץ .

ה: " ואיש אם ירצה להרע להם, תצא אש מפיהם ותאכל את אויביהם; מי שירצה להרע להם, בדרך זאת מות יומת .

ו: "יש להם הסמכות לעצר את השמים כדי שלא ירד גשם בימי נבואתם, וסמכות להם על המים להפך אותם לדם ולהכות את הארץ בכל מכה שירצו .

ז: " כאשר יגמרו את עדותם, תהיה העולה מן התהום תעשה עמהם מלחמה, תנצח אותם ותהרגם .

ח: " גויותיהם תהיינה ברחוב העיר הגדולה הנקראת באפן רוחני סדום ומצרים, אשר שם גם נצלב אדונם .

ט: " ומן העמים והשבטים והלשונות והאמות יראו את גויותיהם במשך שלושה ימים וחצי, ולא ירשו להניח את גויותיהם בקבר .

י: " יושבי הארץ ישמחו עליהם ויעלזו, וישלחו מנות איש לרעהו, שכן שני הנביאים האלה הכאיבו ליושבי הארץ .

יא: " אחרי שלושה ימים וחצי באה בהם רוח חיים מאת האלהים; הם קמו על רגליהם ופחד גדול נפל על רואיהם .

יב: " אז שמעו קול גדול מן השמים אומר להם: "עלו הנה!", והם עלו בענן השמימה לעיני אויביהם .

8. הוא יירד מהשמיים והמתים במשיח יקומו ראשונה אז אנחנו החיים נפגוש אותו במערכת האוויר.

מעשי השליחים א :

ט: " אחרי שאמר את הדברים האלה נשא מעליהם בעודם מסתכלים, וענן נטל אותו מנגד עיניהם .

י: " עודם מביטים השמימה בעליתו, והנה שני אנשים לבושי לבן נצבו לידם

יא: " ואמרו: "אנשי הגליל, למה אתם עומדים ומסתכלים אל השמים? ישוע זה אשר נשא מעליכם השמימה - בוא יבוא באותו אפן שראיתם אותו עולה לשמים " .

מעשי השליחים ג :

י ט: " לכן התחרטו ושובו בתשובה כדי שימחו חטאיכם

כ: " למען יבואו ימי רוחה מלפני אדני והוא ישלח את אשר יעד לכם מקדם, את המשיח ישוע ,
כ"א: אשר צריך שיקבלו אותו השמים עד עת השבת הכל לתקונו, דבר שאלהים דבר מעולם בפי נביאיו הקדושים.

אגרת שאול הראשונה אל התסלוניקים ד :

י"ג: " אחי, אין אנו רוצים שיעלם מכם מה שנוגע לישני עפר, כדי שלא תתעצבו כאחרים אשר אין להם התקוה .

י"ד: " אם אמנם מאמינים אנו שישוע מת וקם לתחיה, כך גם את הישנים, באמצעות ישוע, אלהים יביא יחד אתו .

ט"ו: " הנה זאת אנו אומרים לכם על-פי דבר האדון: אנחנו החיים אשר נשאר עד בוא האדון לא נקדים את המתים ,

ט"ז: " שכן האדון עצמו ירד מן השמים בקריאה של פקדה, בקול שר המלאכים ובשופר אלהים, והמתים השיכים למשיח יקומו ראשונה .

י"ז: " אחרי כן אנחנו הנשארים בחיים נלקח יחד אתם בעננים לפגוש את האדון באויר, וכך נהיה תמיד עם האדון .

י"ח: " על כן עודדו זה את זה בדברים האלה.

הבשורה על-פי יוחנן ו :

ל"ט: "וזה רצון שולחי: שלא יאבד לי איש מכל אשר נתן לי, אלא שאקים אותו ביום האחרון.

מ: "הן זהו רצון אבי: שכל הרוואה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולם ואני אקים אותו ביום האחרון".

הבשורה על-פי יוחנן ו :

מ"ד: "אין איש יכול לבוא אלי אלא אם כן ימשך אותו האב אשר שלחני, ואני אקים אותו ביום האחרון.

הבשורה על-פי יוחנן ו :

האוכל את בשרי ושותה את דמי יש לו חיי עולם ואני אקים אותו ביום האחרון .

אגרת שאול הראשונה אל הקורין טו :

נ"א: "הנה סוד אגיד לכם: לא כלנו נמות, אבל כלנו נשתנה

נ"ב: "בן רגע וכהרף עין בשופר האחרון, שכן יתקע בשופר והמתים יקומו בלי כליון ואנחנו נשתנה ;

נ"ג: "כי מן הראוי שזה הכפוף לכליון ילבש אל-כליון וזה הכפוף למות ילבש אלמות .

נ"ד: "וכאשר הכפוף לכליון ילבש אל-כליון והכפוף למות ילבש אלמות, אז יתקים דבר הכתוב: "בלע המות לנצח".

9.התחייה הראשונה .

ההתגלות כ :

ד: "ראיתי כסאות; התישבו עליהם ומשפט נתן בידם. ונפשות הנערפים על עדות ישוע ועל דבר אלהים, ואלה אשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את התו על מצחם ועל ידם - חיו ומלכו עם המשיח אלף שנים .

ה: "שאר המתים לא חיו עד תם אלף השנים. זאת התחיה הראשונה .

ו: "מאשר וקדוש מי שחלקו בתחיה הראשונה; על אלה אין למות השני שלטון, כי יהיו כהנים לאלהים ולמשיח וימלכו אתו אלף שנים.

10.אחרי המילניום, שאר המתים יקומו לתחייה למשפט .

הבשורה על-פי יוחנן ה :

כ"ח: "אל תתמהו על זאת, כי תבוא שעה שכל שוכני קבר ישמעו את קולו ,

כ"ט: "ויצאו עושי הטוב לתקומה של חיים ועושי הרע לתקומה של משפט ."

אגרת שאול הראשונה אל הקורין טו :

כ"ד: "אחרי כן הקץ, כאשר ימסר לאלהים האב את המלכות לאחר שיבטל כל ממשל וכל סמכות ושלטון ;

כ"ה: "כי עליו למלך עד כי ישית את כל אויביו תחת רגליו .

כ"ו: "האויב האחרון שימגר הוא המות ,

כ"ז: "שכן האלהים שות הכל תחת רגליו. ובאמרו שהכל הושבת תחתיו, ברור כי השבת את הכל תחתיו איננו בכלל הזה .

כ"ח: "וכאשר הכל יושבת תחתיו, אז גם הבן עצמו יהיה כפוף למי ששבת תחתיו את הכל, למען יהיה האלהים הכל בכל.

ההתגלות כ :

ז: "אחרי כלות אלף השנים יתר השטן מכלאו

ח: "ויצא להתענות את הגוים בארבע קצות הארץ, את גוג ומגוג, לאסף אותם למלחמה; ומספרם כחול הים .

ט: "הם עלו על מרחב הארץ והקיפו את מחנה הקדושים ואת העיר האהובה; ירדה אש מן השמים מאת אלהים ואכלה אותם .

י: "והשטן אשר הדיחם השלך אל אגם האש והגפרית, אשר שם גם החיה ונביא השקר, ויענו יומם ולילה לעולמי עולמים .

י"א: "ראיתי כסא לבן גדול ואת היושב עליו אשר נסו מפניו הארץ והשמים, ומקום לא נמצא להם .

י"ב: "וראיתי את המתים, הקטנים והגדולים, עומדים לפני הכסא וספרים נפתחו. גם ספר אחר נפתח, ספר החיים. והמתים נשפטו מתוך הדברים הכתובים בספרים, לפי מעשיהם .

י"ג: "הים נתן את המתים אשר בו, מות ושואל נתנו את מתיהם, ואיש איש נשפטו לפי מעשיהם .

י"ד: "המות והשואל השלכו אל אגם האש. זהו המות השני - אגם האש .

י"ה: "ומי שלא נמצא כתוב בספר החיים, השלך אל אגם האש.

ו. פסק דין נצחי.

הנצח הוא משכנו של אלוהים. חיי נצח הם הכרת האל האמיתי היחיד וישוע המשיח, שאלוהים שלח. אלוהים אינו מוכן שכל אחד ייכחד, אלא שכולם יבואו בתשובה. כי אלוהים כל כך אהב את העולם, עד שהוא נתן את בנו הנולד היחיד, שכל מי שמאמין בו לא צריך להיכחד, אלא לחיות חיי נצח. האדם הוא ללא תירוץ, שכן הדברים הבלתי נראים של אלוהים מבריאת העולם נראים בבירור, מובנים לדברים שנעשים, אפילו כוחו הנצחי ואלוהים. כל אחד נשפט על פי דבריו, פועלו, ולפי האמת. מי שמאמין בישוע אינו נידון, אך מי שאינו מאמין, נידון כבר מכיוון שהוא לא האמין בשם בנו היחיד של אלוהים.

יש דרגות שיפוט. ישוע הוא השופט והוא ישפוט כל אדם. הוא ישפוט את הזונה הגדולה. אלה הכתובים בספר חיים של כבש פוגשים את האדון באוויר, וכך הם יהיו אי פעם עם האדון והם ימלכו עמו אלף שנה. אחרי האלף הזה יתרומו שאר המתים, וכולם יעמדו לפני שיפוט הכס הגדול הלבן. מי ששמוותיהם הכתובים בספר חיי הכבש יידונו על פי תגמולים. אלה ששמוותיהם שאינם בספר יושלכו לאגם האש. השליחים ישבו על שתיים עשרה כסות וישפוטו את שנים עשר שבטי ישראל, ובני אלוהים ישפטו מלאכים. השמיים הראשונים והארץ הראשונה תעבור והאלוהים יצור שמים חדשים ואדמה חדשה.

1. הנצח הוא ההרגל של אלוהים .

ישעיהו נז :

טו כי כה אָמַר יְהוָה, שָׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ--מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, אֲשֶׁכֶּן; וְאֵת-דָּפָא, וּשְׁפַל-רוּחַ, לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים, וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְפָּאִים .

תהילים צ :

ב בְּטָרֶם, הָרִים יִלְדוּ-- וְתַחֲזִל אֶרֶץ וְתִבֵּל; וּמַעֲוֹלָם עַד-עוֹלָם, אֶתָּה אֵל.

הבשורה על-פי יוחנן יז :

א: " זאת דבר ישוע. לאחר מכן נשא את עיניו השמימה ואמר: "אבי, באה השעה. פאר נא את בנך בכבוד למען יפאר הבן אותך ;

כ: " למען יתן חיי עולם לכל מי שנתת לו, כפי הסמכות שנתת לו על כל בשר

ג: " ואלה הם חיי עולם: שיכירו אותך, אלהי האמת לבדו, ואת אשר שלחת - את ישוע המשיח .

2. על מה נישפט .

אגרת פטרוס השניה ג :

ט: " אין יהוה מאחר בדבר אשר הבטיח, כמו שיש החושבים זאת לאחור, אלא שהוא מאריך אפו לנו; אין הוא רוצה שיאבד איש, אלא שהכל יבואו לידי תשובה.

קוהלת יא :

ט: " שָׁמַח בַּחֲזֹר בְּיִלְדוּתִיךָ, וַיִּטִּיבֶךָ לִבְךָ בְּיָמֵי בַחֲזֹרֹתֶיךָ, וְהִלַּךְ בְּדַרְכֵי לִבְךָ, וּבְמַרְאֵי עֵינֶיךָ; וְדָע, כִּי עַל-כָּל-אֱלֹהִי וּבִיאוֹךָ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט .

קוהלת יב :

יד כִּי, אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂה, הָאֱלֹהִים יָבֹא בְּמִשְׁפָּט, עַל כָּל-נֶעְלָם: אִם-טוֹב, וְאִם-רָע .

אגרת שאול אל הרומים א :

כ: " הלא עצמותו הנעלמת, היא כחו הנצחי ואלהותו, נראית בברור מאז בריאת העולם בהיותה נתפסת בשכל באמצעות הדברים שנבראו. לכן אין להם במה להצטדק,

אגרת פטרוס השניה ב :

א: " אבל גם נביאי שקר היו בעם, כשם שגם ביניכם יהיו מורי שקר. הללו יכניסו בחשאי תורות הרסניות ויכפרו באדון אשר קנה אותם, ויביאו על עצמם אבדן פתאם .

ב: " רבים ילכו אחרי תועבותיהם, ובגללם תגדף דרך האמת.

ג: " ובתאותם לבצע ידברו כזב ויסחרו בכס; ואמנם לא יתעכב משפטם שנחרץ מקדם, ואבדנם לא ינום.

ד: " הן אלהים לא חס על המלאכים החוטאים, אלא הורידם אל תחתיות ארץ ונתנם בכבלי אפל לשמרם למשפט .

ה: " וגם על העולם הקדום לא חס, אבל בהביאו מבוול על עולם של רשעים שמר את נח, מטיף הצדק, והשבעה אשר עמו .

ו: " את הערים סדום ועמרה שרף לאפר לאחר שדן אותן למהפכה, בשימו אותן לדגמה לעתידים לעשות רשעה ,

ז: " והציל את לוט הצדיק, אשר נדכאה נפשו בגלל התנהגות הרשעים שטופי זמה ;

ח: " כי הצדיק הזה, אשר בשבתו בקרבם ראה ושמע את הנעשה, יום יום התענה בנפשו הישרה על מעשי רשעתם .

ט: "אכן יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ועם זאת לחשך את הרשעים ליום הדין כדי להענישם ,

י: "ביחוד את ההולכים אחר הבשריות בתאות טמאה ובוזים את הסמכות העליונה חצופים הם, הולכים בשרירות לבם ואינם נרתעים מלחרף את נושאי המשרות הנכבדות,

הבשורה על-פי יוחנן ג :

ט"ז: "כי כה אהב אלהים את העולם עד כי נתן את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא ינחל חיי עולם .

י"ז: "הן האלהים לא שלח את בנו אל העולם לשפט את העולם, אלא כדי שיושע העולם על-ידיו .

י"ח: "המאמין בו איננו נדון. מי שאיננו מאמין כבר נדון, מפני שלא האמין בשם בן-האלהים היחיד .

הבשורה על-פי מתי יב :

ל"ו: "ואני אומר לכם, כל מלה בטלה שידברו בני אדם יתנו עליה דין וחשבון ביום הדין .

ל"ז: "מדברייך תצדק ומדברייך תחייב."

אגרת שאול אל הרומים ב :

ב: "אנחנו יודעים שאלהים שופט על-פי האמת את העושים דברים כאלה ואתה, בן-אדם, החורץ משפט על העושים דברים.

ג: "כאלה ובעצמך עושה אותם, החושב אתה כי תמלט ממשפט אלהים ?

ד: "או שמא אתה מזלזל בשפע טובו וארך רוחו וסבלנותו, ואינך מבין כי טובו זה של אלהים מדריך אותך לשובה ?

ה: "בעקשנותך ובסרוב לבבך לחזור בתשובה אתה צובר לך זעם ליום זעם, ביום שיתגלה משפט-הצדק של אלהים ,

ו: "אשר ישלם לכל איש כמעשיו.

ז: "חיי עולם לאנשים המתמידים לעשות את הטוב ומבקשים את התפארת והכבוד והאלמות ,

ח: "אך חמה וזעם לסוררים אשר אינם נשמעים לאמת אלא לעולה

ט: "צרה ומצוקה על נפש כל אדם העושה רע, על היהודי בראשונה וגם על הלא-יהודי ;

י: "אך תפארת וכבוד ושלוש לכל העושה את הטוב, ליהודי בראשונה וגם למי שאינו יהודי ;

יא: "כי אין משוא פנים עם האלהים,

הבשורה על-פי מתי כה :

י"ד: "דומה הדבר לאיש היוצא למסע. קדם לכן קרא לעבדיו והפקיד בידם את הונו ;

ט"ו: "לאחד נתן חמש ככרי כסף, לאחר שתיים ולאחר אחת, לכל איש לפי כשרונו, ונסע .

ט"ז : "זה שקבל חמש ככרים הלך מיד, סחר בהן והרויח חמש אחרות .

י"ז: "כמו כן זה שקבל שתיים הרויח שתיים אחרות .

י"ח: "אך זה שקבל אחת הלך וחפר באדמה והטמין את כסף אדוניו .

י"ט: "אחרי זמן רב בא האדון של העבדים ההם וערך עמהם חשבון .

כ: "כאשר נגש זה שקבל חמש ככרים הביא חמש ככרים נוספות ואמר, 'אדוני, חמש ככרים הפקדת בידי, הנה הרוחתי חמש

ככרים נוספות .

כ"א: "השיב לו אדוניו, 'יפה, עבד טוב ונאמן! היית נאמן במעט, אפקיד אותך על הרבה. בוא אל שמחת אדונך'."

כ"ב: "נגש גם זה שקבל שתי ככרים ואמר, 'שתי ככרים הפקדת בידי, הנה הרוחתי שתי ככרים נוספות'."

כ"ג: "השיב לו אדוניו, 'יפה, עבד טוב ונאמן! היית נאמן במעט, אפקיד אותך על הרבה. בוא אל שמחת אדונך'."

כ"ד: "נגש גם זה שקבל ככר אחת ואמר, 'אדוני, ידעתי שאתה איש קשה, הקוצר במקום שלא זרעת ואוסף במקום שלא פזרת,

כ"ה: "ומאחר שפחדתי הלכתי והטמנתי את ככרך באדמה. הנהי אשר לך'!"

כ"ו: "השיב אדוניו ואמר אליו, 'עבד רע ועצל! ידעת שאני קוצר במקום שלא זרעתי ואוסף במקום שלא פזרתי,

כ"ז: "לכן היית צריך להפקיד את כספי אצל השלחנים ואני בבואי הייתי מקבל את שלי עם הרבית."

כ"ח: "על כן קחו את הככר ותנו לאיש אשר לו עשר הככרים ;

כ"ט: "כי כל מי שיש לו נתון ינתן לו ושפע יהיה לו, אך מי שאין לו גם מה שיש לו ילקח ממנו."

ל: "ואת העבד הבלתי מועיל השליכו אל החשך החיצון; שם יהיו היללה וחרוק השנים'."

הבשורה על-פי לוקס יט :

י"ב: "לפיכך אמר: 'איש אציל אחד הלך אל ארץ רחוקה לקבל סמכות למלוכה ולשוב לארצו."

י"ג: "קדם לכן קרא לעשרת עבדיו, נתן להם עשרה מנים ואמר להם, 'סחרו עד בואי'."

י"ד: "אולם בני ארצו שנאו אותו ושלחו משלחת אחריו, לומר: 'איננו רוצים שזה ימלך עלינו'."

ט"ו: "אחרי שקבל את המלוכה חזר וצוה לקרא אליו את העבדים אשר נתן להם את הכסף, כדי לדעת מה הרויח כל אחד במסחרו."

ט"ז: "נגש הראשון ואמר, 'אדוני, המנה שלך הכניס עשרה מנים'."

י"ז: "השיב ואמר לו, 'יפה, עבד טוב! הואיל והיית נאמן במעט מזער, היה שליט על עשר ערים."

י"ח: "בא השני ואמר, 'אדוני, המנה שלך עשה חמשה מנים'."

י"ט: "השיב ואמר גם לזה, 'ואתה היה על חמש ערים'."

כ: "ואחר בא ואמר, 'אדוני, הנה המנה שלך שהיה צרור אצלי במטפחת,

כ"א: "שכן פחדתי ממך מפני שאיש קשה אתה: לוקח את אשר לא הנחת וקוצר את אשר לא זרעת'."

כ"ב: "השיב ואמר לו, 'על-פי דברך אשפט אותך, עבד רשע! אתה ידעת כי איש קשה אני, לוקח את אשר לא הנחתי וקוצר את אשר לא זרעתי."

כ"ג: "מדוע לא הפקדת את כספי אצל השלחני, ואני בבואי הייתי תובע אותו עם הרבית'?"

כ"ד: "ולעומדים לידו אמר, 'קחו ממנו את המנה ותנו לזה אשר לו עשרה מנים'."

כ"ה: "השיבו לו, 'אדוננו, יש לו עשרה מנים'!"

כ"ו: "אומר אני לכם, כל מי שיש לו ינתן לו; ומי שאין לו, גם מה שיש לו ילקח ממנו."

כ"ז: "אבל את אויבי אלה, אשר אינם רוצים כי אמלך עליהם, הביאו אותם הנה והרגו אותם לפני'."

אגרת יעקב ב:

י"ב: "דברו ועשו את מעשיכם כאנשים העתידים להשפט על-פי תורה של חרות .

י"ג: " אין רחמים בדין למי שלא נהג ברחמים; הרחמים מתנשאים על הדין .

3. ישוע הוא השופט .

בראשית יח :

א: " ויבא אליו יהוה, באלוני ממרא; והוא ישב פתח-האהל, כחם היום .

ב: " וישא עיניו, וירא, והנה שלשה אנשים, נצבים עליו; וירא, וירץ לקראתם מפתח האהל, וישתחו, ארצה .

טז: " ויקמו משם האנשים, וישקפו על-פני סדם; ואברהם--הלך עמם, לשלחם .

יז: " ויהוה, אמר: המכסה אני מאברהם, אשר אני עשה.

יח: " ואברהם--היו יהוה לגוי גדול, ועצום; ונברכו-בו--כל, גויי הארץ .

יט: " כי ידעתי, למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו, ושמרו דרך יהוה, לעשות צדקה ומשפט--למען, הביא יהוה על-אברהם, את אשר-דבר, עליו.

כ: " ויאמר יהוה, זעקת סדם ועמרה פי-רבה; וחטאתם--פי כבדה, מאד .

כא: " ארדה-נא ואראה, הכצלקתה הבאה אלי עשו כלה; ואם-לא, אדעה .

כב: " ויפנו משם האנשים, וילכו סדמה; ואברהם--עודנו עמד, לפני יהוה.

כג: " ויגש אברהם, ויאמר: האף תספה, צדיק עם-רשע.

כד: " אולי יש חמשים צדיקים, בתוך העיר; האף תספה ולא-תשא למקום, למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה.

כה: " חללה לך מעשית כדבר הזה, להמית צדיק עם-רשע, והיה כצדיק, כרשע; חללה לך--השפט כל-הארץ, לא יעשה משפט .

הבשורה על-פי יוחנן ה:

כ"ב: "האב איננו שופט איש, אלא נתן את כל המשפט ביד הבן

כ"ג: " כדי שיהכל יכבדו את הבן כמו שמכבדים את האב. מי שאינו מכבד את הבן, אינו מכבד את האב אשר שלח אותו .

כ"ד: " אמן אמן אני אומר לכם, השומע את דברי ומאמין לשולחי יש לו חיי עולם ואינו בא במשפט כי אם עבר ממות לחיים .

כ"ה: " אמן אמן אני אומר לכם, תבוא שעה, וכעת היא, שהמתים ישמעו את קול בן-האלהים והשומעים יחיו ,

כ"ו: " כי כשם שלאב יש חיים בעצמו, כך גם נתן לבן שיהיו לו חיים בעצמו .

כ"ז: " גם סמכות נתן לו לעשות משפט, כי בן-האדם הוא.

הבשורה על-פי יוחנן יב:

מ"ז: " איש השומע את דברי ואינו שומר אותם, אינני שופט אותו; כי לא באתי לשפט את העולם, אלא להושיע את העולם.

מ"ח: "מי שדוחה אותי ואינו מקבל את דברי, יש השופט אותו. הדבר אשר דברתי הוא ישפט אותו ביום האחרון,

אגרת שאול אל הרומים יד:

י: "ומדוע אתה חורץ משפט על אחיך? מדוע אתה בז לאחיך? הרי כלנו נעמד לפני כס המשפט של אלהים ; י"א: "הלא כתוב: "חי-אני, נאם-יהוה, כי-לי תכרע כל-ברך וכל-לשון תודה לאלהים". י"ב: "ובכן כל אחד מאתנו יתן דין וחשבון על עצמו לפני אלהים.

אגרת שאול השנייה אל הקורינתים ה :

י: "כי כלנו חייבים להראות לפני כס המשפט של המשיח, למען יקבל כל אחד כפי המעשים שעשה בעת היותו בגוף, אם טוב ואם רע.

מעשי השליחים י :

מ"ב: "הוא צוה עלינו להכריז לעם ולהעיד כי אותו שם האלהים לשופט החיים והמתים .

מעשי השליחים יז:

ל"א: "שכן יעד יום לשפט תבל בצדק על-ידי איש אשר מנה, והמציא הוכחה לכל בהקימו אותו מן המתים".

אגרת שאול אל הרומים ב:

ט"ז: "ביום שישפט אלהים את תעלומות בני אדם על-ידי ישוע המשיח, כדבר בשורתי.

ישעיהו יא :

א: "וַיֵּצֵא חֹטֵר, מִגִּזְעֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּצָּר, מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה .

ב: "וַתִּקַּח עָלָיו, רוּחַ יְהוָה--רוּחַ חֲקִמָּה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וַיִּרְאֵת יְהוָה.

ג: "וַתְּרִיחוּ, בִּירְאֵת יְהוָה; וְלֹא-לְמִרְאָה עֵינָיו יִשְׁפּוּט, וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ

ד: "וְשֹׁפֵט בְּצִדָּק דְּלִים, וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעֵנִי-אֶרֶץ; וְהִפָּה-אֶרֶץ בְּשִׁבְטֵי פִּי, וּבְרוּחַ שְׁפָתַי יִמִּית רָשָׁע.

ה: "וְהָיָה צִדָּק, אֲזֹר מִתְּנָיו; וְהָאֱמוּנָה, אֲזֹר תְּלָצִיו.

ההתגלות כב :

י"ב: "הנני בא מהר ואני השכר לשלם לכל איש כמעשהו.

4. דרגות שיפוט .

הבשורה על-פי מתי יא :

ט"ו: "מי שאזנים לו, שישמע!

ט"ז: "למי אשוה את הדור הזה? דומה הוא לילדים היושבים בחצרות השוקים וקוראים אל חבריהם בקול :

י"ז: "חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם, קוננו לכם קינה ולא בכיתם .

י"ח: " כי בא יוחנן, לא אכל ולא שתה, ואומרים עליו 'שד בו' .

י"ט: " בא בן-האדם והוא אוכל ושותה, ואומרים 'הנה איש זולל וסובא, ידיד המוכסים והחוטאים'. אכן, צדקתה של החכמה הוכחה במעשיה".

כ: " אז החל לגער בערים שהתחוללו בהן נסיו הרבים ולא חזרו בתשובה :

כ"א: " אוי לך כורזין! אוי לך בית צידה! כי אלו נעשו בצור ובציידון הפלאות שנעשו בתוככן, הרי מכבר היו חוזרות בתשובה בשק ואפר .

כ"ב: " ברם אומר אני לכן, קל יותר יהיה ביום הדין לצור ולציידון מאשר לכן .

כ"ג: " ואת, כפר נחום, האם לשמים תעלי? אל שאול תרדי! כי אלו בסדום נעשו הנסים שהיו בתוכך, עומדת היתה על תלה עד היום .

כ"ד: " ואולם אני אומר לך, קל יותר יהיה ביום הדין לארץ סדום מאשר לך".

הבשורה על-פי לוקס יב :

מ"ז: " והעבד שהוא אשר ידע את רצון אדוניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות .
מ"ח: " אבל זה שלא ידע ועשה דברים שהוא חייב עליהם מכות, יכה מעט. כל מי שנתן לו הרבה, ידרש ממנו הרבה; ומי שהפקד בידו הרבה, ידרשו ממנו עוד יותר".

הבשורה על-פי יוחנן יט :

י: " אמר לו פילטוס: "אלי לא תדבר? האינך יודע שיש לי סמכות לשחרר אותך ויש לי סמכות לצלב אותך?"
י"א: " השיב לו ישוע: "לא היתה לך שום סמכות עלי לולא נתן לך מלמעלה. לכן גדול יותר עוונו של המוסר אותי אליך".

תהילים פו :

יג כִּי-תִסְדֹּד, גָּדוֹל עָלַי; וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי, מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיָּה.

תהילים קיג :

ח: " רַחוּם וְחַנוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד.

ט: " לֹא-לִגְצָח יִרְיֵב וְלֹא לְעוֹלָם יִשׂוֹר .

י: " לֹא בַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְעוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ:

י"א: " י כָּגִבַּה שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ. גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו.

5.פסק הדין של הזונה הגדולה.

ההתגלות יט:

א: " אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים אומר: "הללויה! הישועה והכבוד והגבורה לאלהינו,

ב: " כי אמת וצדק משפטיו; כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנותה, ונקם את דם עבדיו מידה".

ג: " ושנית אמרו: "הללויה! עשנה עולה לעולמי עולמים!"

ד: " ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו והשתחוו לאלהים היושב על הכסא באמרם: "אמן, הללויה!"

6.נישואי הכבש.

ההתגלות יט:

ז: "נגילה ונשמחה ונתן לו כבוד, כי באה חתנת השה ואשתו הכינה עצמה;

ח: "ונתן לה ללבש בוץ טהור וצח, כי הבוץ הוא צדקות הקדושים".

ט: "אמר אלי: "כתב: 'אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה.' הוסיף ואמר לי: "אלה הם דברי אמת של אלהים".

7. התחייה הראשונה .

ההתגלות כ:

ד: "ראיתי כסאות; התישבו עליהם ומשפט נתן בידם. ונפשות הנערפים על עדות ישוע ועל דבר אלהים, ואלה אשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את התו על מצחם ועל ידם - חיו ומלכו עם המשיח אלף שנים .

ה: "שאר המתים לא חיו עד תם אלף השנים. זאת התחיה הראשונה .

ו: "מאשר וקדוש מי שחלקו בתחיה הראשונה; על אלה אין למות השני שלטון, כי יהיו כהנים לאלהים ולמשיח וימלכו אתו אלף שנים .

אגרת שאול הראשונה אל התסלוניקים ד :

י"ג: "אחי, אין אנו רוצים שיעלם מכם מה שנוגע לישני עפר, כדי שלא תתעצבו כאחרים אשר אין להם התקוה .

י"ד: "אם אמנם מאמינים אנו שישוע מת וקם לתחיה, כך גם את הישנים, באמצעות ישוע, אלהים יביא יחד אתו .

ט"ו: "הנה זאת אנו אומרים לכם על-פי דבר האדון: אנחנו החיים אשר נשאר עד בוא האדון לא נקדים את המתים,

ט"ז: "שכן האדון עצמו ירד מן השמים בקריאה של פקדה, בקול שר המלאכים ובשופר אלהים, והמתים השיכים למשיח יקומו ראשונה .

י"ז: "אחרי כן אנחנו הנשארים בחיים נלקח יחד אתם בעננים לפגוש את האדון באויר, וכך נהיה תמיד עם האדון .

דניאל יב :

א וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֵד מִיכָאֵל הַשָּׂר הַגָּדוֹל, הָעֹמֵד עַל-בְּנֵי עַמּוּךְ, וְהִתְהַ עֵת צָרָה, אֲשֶׁר לֹא-נִהְיְתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא; וּבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמּוּךְ, כָּל-הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר .

ב וְרַבִּים, מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת-עֶפֶר יִקְיָצוּ; אֵלֶּה לַחַיִּי עוֹלָם, וְאֵלֶּה לַחֲרָפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם.

8. פסק הדין בכס הלבן הגדול בסוף המילניום.

ההתגלות כ :

י"א: "ראיתי כסא לבן גדול ואת היושב עליו אשר נסו מפניו הארץ והשמים, ומקום לא נמצא להם .

י"ב: "וראיתי את המתים, הקטנים והגדולים, עומדים לפני הכסא וספרים נפתחו. גם ספר אחר נפתח, ספר החיים. והמתים נשפטו מתוך הדברים הכתובים בספרים, לפי מעשיהם.

י"ג: "הים נתן את המתים אשר בו, מות ושואל נתנו את מתיהם, ואיש איש נשפטו לפי מעשיהם.

י"ד: "המות והשואל השלכו אל אגם האש. זהו המות השני - אגם האש.

ט"ו: "ומי שלא נמצא כתוב בספר החיים, השלך אל אגם האש.

הבשורה על-פי מתי כה :

ל"א: "כאשר יבוא בן-האדם בכבודו וכל המלאכים אתו, ישב על כסא כבודו ויאספו לפניו כל הגוים.

ל"ב: "אז יפרידם זה מזה כרועה המפריד את הכבשים מן העזים

ל"ג: "ויציב את הכבשים לימינו ואת העזים לשמאלו.

ל"ד: "יאמר המלך אל הנצבים לימינו, 'בואו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם מאז הוסד תבל,

ל"ה: "כי רעב הייתי ונתתם לי לאכל, צמא הייתי והשקיתם אותי, עובר ארח הייתי ואספתם אותי,

ל"ו: "ערום -והלבשתם אותי, חולה הייתי ובקרתם אותי, במאסר הייתי ובאתם אלי.'

ל"ז: "יענו הצדיקים ויאמרו אליו, 'אדוננו, מתי ראינו אותך רעב והאכלנו אותך, או צמא והשקינו אותך?

ל"ח: "מתי ראינוך עובר ארח ואספנו אותך, או ערום והלבשנו אותך?

ל"ט: "ומתי ראינו אותך חולה או במאסר ובאנו אליך?'

מ": "ישיב המלך ויאמר להם, 'אמן, אומר אני לכם, מה שעשיתם לאחד מאחי הקטנים האלה לי עשיתם.'

מ"א: "אחרי כן יאמר אל הנצבים לשמאלו, 'לכו ממני, ארורים, אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו,

מ"ב: "כי רעב הייתי ולא נתתם לי לאכל, צמא הייתי ולא השקיתם אותי,

מ"ג: "עובר ארח הייתי ולא אספתם אותי, ערום - ולא הלבשתם אותי, חולה ובמאסר - ולא בקרתם אותי.'

מ"ד: "ישיבו גם הם ויאמרו, 'אדוננו, מתי ראינו אותך רעב או צמא או עובר ארח או ערום או חולה או במאסר ולא שרתנו

אותך?'

מ"ה: "אז יענה להם ויאמר, 'אמן, אומר אני לכם, מה שלא עשיתם לאחד מן הקטנים האלה גם לי לא עשיתם.'

מ"ו: "ובכן אלה ילכו לענש עולם והצדיקים לחיי עולם."

הבשורה על-פי מתי יג :

ל"א: "אחרי כן שלח ישוע את המון העם ונכנס הביתה. נגשו אליו תלמידיו ואמרו: "הסבר נא לנו את משל העשבים הרעים".

ל"ב: "השיב ואמר: "הזורע את הזרע הטוב הוא בן-האדם.

ל"ג: "השדה הוא התבל. הזרע הטוב הוא בני המלכות, והעשבים הרעים הם בני הרע.

ל"ד: "האויב הזורע אותם הוא השטן. הקציר הוא קץ העולם, והקוצרים הם המלאכים.

מ: "ובכן, כמו שאוספים את העשבים הרעים ושורפים אותם באש כך יהיה בקץ העולם.

מ"א: "בן-האדם ישלח את מלאכיו וילקטו מממלכתו את כל המכשלות ואת כל עושי הרשע,

מ"ב: "וישליכו אותם אל תנור האש; שם יהיו היללה וחרוק השנים.

מ"ג: "אז יזהירו הצדיקים כשמש בממלכת אביהם. מי שאזנים לו, שישמע!"

הבשורה על-פי מתי יג :

מ"ז: "ועוד דומה מלכות השמים לרשת שהשלכה לים ואספה מכל מין.

מ"ח: "כאשר נתמלאה העלו אותה לחוף וישבו ולקטו את הטובים לתוך הכלים ואת הרעים השליכו .

מ"ט: " כך יהיה בקץ העולם. המלאכים יצאו ויבדילו את הרשעים מבין הצדיקים

נ": "וישליכו אותם אל תנור האש; שם יהיו היללה וחרוק השנים .

9.פסק דין לתגמולים.

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ד :

ה: " לכן אל תשפטו דבר בטרם עת, עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תעלומות החשך וגם יגלה את מחשבות הלב. אז תנתן התהלה לכל איש מאת האלהים.

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ג :

ח: " הנוטע והמשקה הם הינו הך, וכל אחד יקבל את שכרו כפי עמלו ;

ט: " שכן אנחנו עובדים יחד עם אלהים ואתם שדה אלהים, בנין אלהים.

י: " כפי חסד אלהים שנתן לי הנחתי יסוד כבנאי חכם ואחר בונה עליו. אבל ישגיח כל אחד כיצד הוא בונה ,

י"א: " כי איש לא יוכל להניח יסוד אחר זולתי היסוד שהנח, והוא ישוע המשיח .

י"ב: " וכל איש, אם יבנה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש –

י"ג: " מעשהו יתברר, שכן היום יוציאו לאור, מפני שבאש יתגלה; והאש תבחן את מעשהו של כל איש ואיש .

י"ד: " אם יעמד המעשה שבנה, יקבל האיש את שכרו .

ט"ו: " אם ישרף מעשהו – יפסיד; הוא עצמו יושע, אך זאת כאוד מצל מאש.

אגרת שאול הראשונה אל טימותיאוס ה:

כ"ד: " יש בני אדם שחטאיהם גלויים עוד לפני המשפט, אך יש שחטאיהם מתבררים אחרי כן .

כ"ה: " כך גלויים גם המעשים הטובים; ואלה שאינם גלויים לא יוכלו להתבאר.

הבשורה על-פי מתי טז :

כ"ז: " הן עתיד בן-האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש כמעשהו .

ההתגלות ב :

ז: "מי שאזן לו, ישמע נא מה שהרוח אומרת לקהלות. המנצח, אני אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בגן אלהים.

ההתגלות ב :

י"א: "מי שאזן לו, ישמע נא מה שהרוח אומרת לקהלות. המנצח לא ינזק במות השני .

ההתגלות ב :

י"ז: "מי שאזן לו, ישמע נא מה שהרוח אומרת לקהלות. המנצח, אני אתן לו מן המן הגנוז, ואתן לו אבן לבנה ועל האבן כתוב שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל.

ההתגלות ב :

כ"ו: "המנצח ושומר את מעשי עד קץ, אני אתן לו סמכות על הגוים

כ"ז: "וירעה אותם בשבת ברזל, ככלי חרס ינפצו ,

כ"ח: "כשם שגם אני קבלתי סמכות מאת אבי. ואתן לו את כוכב השחר .

ההתגלות ג :

י"ב: "המנצח, אני אעשהו עמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה. ואכתב עליו את שם אלהי ואת שם עיר אלהי, ירושלים החדשה, היורדת משמים מאת אלהי, ואת שמי החדש.

ההתגלות ג :

כ"א: "המנצח, אני אתן לו לשבת אתי על כסאי כמו שגם אני נצחתי וישבתי עם אבי על כסאו .

ההתגלות כא :

ז: "המנצח יירש את אלה ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן

10. הארור הנצחי, אגם האש, המוות השני.

ישעיהו יד :

יב איך נפלת משמים, הילל בן-שחר ; נגדעת לארץ, חולש על-גוים .

יג ואתה אמת בלבבך, השמים אעלה--ממעל לכוכבי-אל, ארים כסאי ; ואשב בהר-מועד, בירפתי צפון.

יד אעלה, על-במתי עב ; אדמה, לעליון .

טו אך אל-שאול תורד, אל-ירפתי-בור . טז ראיד אליך נשגיוח, אליך יתבוננו: הִזָּה האיש מרגיז הארץ, מרעיש ממלכות..

ההתגלות יט :

כ: "החיה נתפסה ואתה נביא השקר שעשה את האותות לפניך והתעה באמצעותם את מקבלי תו החיה ואת המשתחווים לצלמה; השנים השלכו חיים אל אגם האש הנוער בגפרית.

ההתגלות כ :

י"ד: " המות והשואל השלכו אל אגם האש. זהו המות השני - אגם האש .

ט"ו: " ומי שלא נמצא כתוב בספר החיים, השלך אל אגם האש.

ההתגלות כא :

ח: " אבל מוגי הלב והבלתי מאמינים, המתעבים והמרצחים, הזונים והמכשפים, עובדי האלילים וכל המשקרים - חלקם באגם הבוהר באש וגפרית אשר הוא המות השני " .

11. פסק דין של שנים עשר השבטים של ישראל .

הבשורה על-פי מתי יט :

כ"ז: " הגיב כיפא ואמר אליו: "הנה אנחנו עזבנו הכל והלכנו אחריו, אם כן מה יהיה לנו"?

כ"ח: " אמר להם ישוע: "אמן. אומר אני לכם, אתם ההולכים אחרי, כאשר תתחדש הבריה ובן-האדם ישב על כסא כבודו, תשבו גם אתם על שנים-עשר כסאות לשפט את שנים-עשר שבטי ישראל .

הבשורה על-פי לוקס כב :

כ"ח: " אתם עמדתם אתי בנסיונותי ,

כ"ט: " ואני מנחיל לכם מלכות כמו שהנחילני אבי ,

ל: " למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי ותשבו על כסאות לשפט את שנים-עשר שבטי ישראל " .

12. פסק הדין של המלאכים ..

אגרת שאול הראשונה אל הקורינתים ו:

ג: " האם אינכם יודעים שאנחנו נשפט מלאכים? כל שכן דברים השיכים לחיי יום יום!

אגרת יהודה :

ו: " ואת המלאכים, אשר לא שמרו את מעמדם הרם כי אם עזבו את מעונם, שמר בכבלי עולם ובאפלה למשפט היום הגדול.

13. השמים החדשים וכדור הארץ החדש .

ישעיהו סה :

יז פי-ה' הנני בורא שמים חדשים, וארץ חדשה; ולא תזכרנה הראשונות, ולא תעלינה על-לב .

ישעיהו סו :

כב פי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, עמדים לפני--נאם-יהוה: כן יעמד זרעכם, ושמכם .

כג והיה, מדי-חדש בחדשו, ומדי שבת, בשבתו; יבוא כל-בשר להשתחות לפני, אמר יהוה .

כד ויצאו וראו--בפגרי האנשים, הפשעים בי: כי תולעתם לא תמות, ואשם לא תכבה, והיו דראון, לכל-בשר .

אגרת פטרוס השניה ג :

י"ג: "ואנחנו מחכים, על-פי הבטחתו, לשמים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק ישכן בהם.

ההתגלות כא :

א: "ראיתי שמים חדשים וארץ חדשה, כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד.

ההתגלות כא :

ט: "אחד משבעת המלאכים, אשר להם שבע הקערות המלאות בשבע המכות האחרונות, בא ודבר אתי. "בוא אראה לך את הכלה אשת השם", אמר .

י: "הוא נשא אותי, ברוח, אל הר גדול וגבוה והראה לי את עיר הקדש, ירושלים, יורדת מן השמים מאת אלהים

י"א: "וכבוד אלהים לה. אור נגהה כאבן יקרה מאד, כאבן ישפה זכה כבדלח ,

י"ב: "ויש לה חומה גדולה וגבוהה עם שנים-עשר שערים, ועל השערים שנים-עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם - שנים-עשר שבטי בני ישראל ;

י"ג: "ממזרח שלושה שערים, מצפון שלושה שערים, מדרום שלושה שערים, ממערב שלושה שערים .

י"ד: "ולחומת העיר שנים-עשר יסודות ועליהם שנים-עשר שמות של שנים-עשר שליחי השם.

ט"ו: "המדבר אלי החזיק קנה-מדה מזהב כדי למדד את העיר ואת שעריה ואת חומתה .

ט"ז: "והעיר מרבעת, ארכה כרחבה. הוא מדד את העיר בקנה - אלפים ושלוש מאות קילומטר; ארכה ורחבה וקומתה שוים .

י"ז: "גם את חומתה מדד, והמדה מאה וארבעים וארבע אמות לפי מדה אנושית אשר היא מדה של מלאך .

י"ח: "החומה בנינה אבן ישפה, והעיר זהב טהור כזכוכית טהורה .

י"ט: "יסודות חומת העיר מקשטים בכל אבן יקרה; היסוד הראשון ישפה, השני ספיר, השלישי שבו, הרביעי ברקת ,

כ: "החמישי יהלום, השישי אדם, השביעי תרשיש, השמיני שהם, התשיעי פטדה, העשירי נפך, האחד-עשר לשם, השנים-עשר אחלמה .

כ"א: "ושנים-עשר השערים - שתיים-עשרה מרגליות; כל שער ושער היה ממרגלית אחת, ורחוב העיר זהב טהור כזכוכית זכה .

כ"ב: "היכל לא ראיתי בה, כי היכלה הוא יהוה אלהים צבאות והשם .

כ"ג: "והעיר איננה צריכה לשמש ולירח שיאירו בה, כי כבוד אלהים האיר אותה והשם הוא מגורתה .

כ"ד: "הגוים ילכו לאורה ומלכי הארץ מביאים את כבודם אליה .

כ"ה: "שעריה לא יסגרו ביום; והרי לילה לא יהיה שם .

כ"ו: "את כבוד הגוים ויקרם יביאו אליה ,

כ"ז: "ולא יכנס אליה כל טמא ועושה תועבה ושקר, כי אם הכתובים בספר החיים של השם.